

Dziennik Urzędowy L 152

Unii Europejskiej

Tom 50

Wydanie polskie

Legislacja

13 czerwca 2007

Spis treści

I Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Rady (WE) nr 617/2007 z dnia 14 maja 2007 r. w sprawie realizacji 10. Europejskiego Funduszu Rozwoju na mocy umowy o partnerstwie AKP-WE 1

III Akty przyjęte na mocy Traktatu UE

AKTY PRZYJĘTE NA MOCY TYTUŁU V TRAKTATU UE

- ★ Decyzja Rady 2007/384/WPZiB z dnia 14 maja 2007 r. ustanawiająca mechanizm zarządzania finansowaniem wspólnych kosztów operacji Unii Europejskiej mających wpływ na kwestie wojskowe lub obronne (Athena) (Wersja ujednolicona) 14

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 617/2007

z dnia 14 maja 2007 r.

w sprawie realizacji 10. Europejskiego Funduszu Rozwoju na mocy umowy o partnerstwie AKP-WE

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając Umowę o partnerstwie między członkami grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku, z jednej strony, a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony, podpisaną w Kotonu dnia 23 czerwca 2000 roku ⁽¹⁾ i zmienioną w Luksemburgu w dniu 25 czerwca 2005 roku ⁽²⁾ (zwaną dalej „umową o partnerstwie AKP-WE”),

uwzględniając Umowę wewnętrzną między przedstawicielami rządów państw członkowskich, zebranych w Radzie, w sprawie finansowania pomocy wspólnotowej na podstawie wieloletnich ram finansowych na lata 2008—2013 zgodnie z umową o partnerstwie AKP-WE oraz w sprawie przydzielania pomocy finansowej dla krajów i terytoriów zamorskich, do których stosuje się część czwartą Traktatu WE ⁽³⁾ (zwaną dalej „umową wewnętrzną”), w szczególności jej art. 10 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Banku Inwestycyjnego,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzja nr 1/2006 Rady Ministrów AKP-WE4 ⁽⁴⁾ określa wieloletnie ramy finansowe na lata 2008—2013 i dodaje nowy załącznik Ib do umowy o partnerstwie AKP-WE.
- (2) W umowie wewnętrznej określa się różne pule finansowe w ramach 10. Europejskiego Funduszu Rozwoju (zwanego dalej „EFR”), klucz do ustalenia wkładu oraz poszczególne wkłady do 10. EFR; ustanawia się w niej również komitet EFR oraz Komitet Instrumentu Inwestycyjnego, a także określa się wagi głosów i zasadę większości kwalifikowanej w tych komitetach.

- (3) Umowa wewnętrzna określa ponadto łączną kwotę pomocy wspólnotowej dla państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku (zwanymi dalej „państwami AKP”) (z wyłączeniem Republiki Południowej Afryki) i dla krajów i terytoriów zamorskich (zwanymi dalej „KTZ”) na sześcioletni okres 2008—2013 w wysokości 22 682 mln EUR ze środków 10. EFR pochodzących z wkładów państw członkowskich. Ze środków 10. EFR określonych w umowie wewnętrznej, 21 966 mln EUR powinno przeznaczyć się na państwa AKP zgodnie z wieloletnimi ramami finansowymi na lata 2008—2013, o których mowa w załączniku Ib do umowy o partnerstwie AKP-WE, 286 mln EUR powinno przeznaczyć się na KTZ, a 430 mln EUR powinno przeznaczyć się na wydatki pomocnicze ponoszone przez Komisję przy programowaniu i realizowaniu zadań EFR.
- (4) Przydział środków z 10. EFR dla KTZ jest regulowany decyzją Rady 2001/822/WE z dnia 27 listopada 2001 r. w sprawie stowarzyszenia krajów i terytoriów zamorskich ze Wspólnotą Europejską ⁽⁵⁾ oraz wprowadzającym ją w życie rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2304/2002 ⁽⁶⁾ i jego kolejnymi aktualizacjami.

- (5) Działania objęte rozporządzeniem Rady (WE) nr 1257/96 z dnia 20 czerwca 1996 r. dotyczącym pomocy humanitarnej ⁽⁷⁾ i kwalifikujące się do finansowania na jego podstawie powinny być finansowane ze środków 10. EFR jedynie w wyjątkowych przypadkach, w których taka pomoc jest niezbędna do zapewnienia ciągłości współpracy przy przywracaniu stabilnych, umożliwiających rozwój warunków w następstwie kryzysu i która nie może być finansowana z budżetu ogólnego Unii Europejskiej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 317 z 15.12.2000, str. 2.

⁽²⁾ Dz.U. L 209 z 11.8.2005, str. 27.

⁽³⁾ Dz.U. L 247 z 9.9.2006, str. 32.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 247 z 9.9.2006, str. 22.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 314 z 30.11.2001, str. 1. Decyzja zmieniona decyzją 2007/249/WE (Dz.U. L 109 z 26.4.2007, str. 33).

⁽⁶⁾ Dz.U. L 348 z 21.12.2002, str. 82.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 163 z 2.7.1996, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

- (6) Dnia 11 kwietnia 2006 r. Rada przyjęła zasadę finansowania Instrumentu na rzecz Pokoju w Afryce z 10. EFR w kwocie nieprzekraczającej 300 mln EUR w okresie 2008—2010 oraz uzgodniła przyszłe opcje i kształt tego instrumentu.
- (7) Kraje objęte protokołem w sprawie cukru, o których mowa w protokole 3 do umowy o partnerstwie AKP-WE, dotknięte wspólnotową reformą cukrową powinny mieć możliwość korzystania ze środków towarzyszących, finansowanych za pomocą rozporządzenia (WE) nr 1905/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. ustanawiającego instrument finansowania współpracy na rzecz rozwoju⁽¹⁾. Państwa AKP będą miały również dostęp do pomocy wspólnotowej w zakresie programów tematycznych udzielanej w ramach instrumentu finansowania współpracy na rzecz rozwoju oraz na mocy rozporządzenia (WE) nr 1889/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie ustanowienia instrumentu finansowego na rzecz wspierania demokracji i praw człowieka na świecie⁽²⁾. Te programy tematyczne powinny stanowić, w stosunku do finansowanych z EFR programów geograficznych, wartość dodaną, być z nimi spójne oraz spełniać rolę pomocniczą i uzupełniającą.
- (8) W umowie o partnerstwie AKP-WE podkreśla się znaczenie współpracy regionalnej między państwami AKP, KTZ i najbardziej oddalonymi regionami Wspólnoty.
- (9) Decyzja 2005/446/WE przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie⁽³⁾ wyznacza dzień 31 grudnia 2007 r. jako ostateczny termin przyznawania zarządzanych przez Komisję środków z 9. EFR, dotacji na spłatę odsetek zarządzanych przez Europejski Bank Inwestycyjny (zwany dalej „EBI”) oraz dochodów z tytułu narosłych odsetek z tych środków. W razie potrzeby data ta mogła zostać poddana przeglądowi.
- (10) W celu realizacji EFR należy podjąć decyzje dotyczące programowania, oceny i zatwierdzania pomocy oraz określić szczegółowe zasady nadzoru nad sposobami wykorzystania pomocy. Dnia 17 lipca 2006 r. przedstawiciele rządów państw członkowskich zebranych w Radzie przyjęli decyzję 2006/610/WE⁽⁴⁾ w sprawie tymczasowego stosowania umowy wewnętrznej w celu przyjęcia rozporządzenia wykonawczego i rozporządzenia finansowego oraz, między innymi, w celu ustanowienia komitetu EFR i Komitetu Instrumentu Inwestycyjnego.
- (11) W dniu 24 listopada 2004 r. Rada przyjęła konkluzje dotyczące skuteczności działań zewnętrznych UE, w tym dalszego uzupełniania się i koordynacji współpracy na rzecz rozwoju między Wspólnotą a państwami członkowskimi. W dniu 24 maja 2005 r. Rada zobowiązała się do terminowego wprowadzania w życie i nadzorowania paryskiej deklaracji dotyczącej skuteczności pomocy i specjalnych zobowiązań podjętych przez UE w czasie forum w Paryżu w dniach 28 lutego — 2 marca 2005 r. W dniu 11 kwietnia 2006 r. Rada przyjęła konkluzje dotyczące wspólnych ram dla krajowych dokumentów strategicznych, umożliwiając przez to UE i innym zainteresowanym darczyńcom wieloletnie programowanie. W dniu 16 października 2006 r. Rada przyjęła konkluzje dotyczące znaczenia komplementarnego charakteru działań i podziału zadań jako niezbędnych elementów skutecznej pomocy.
- (12) W dniu 22 grudnia 2005 r. Rada i przedstawiciele rządów państw członkowskich zebrani w Radzie, Parlament Europejski i Komisja przyjęli wspólne oświadczenie w sprawie polityki rozwojowej Unii Europejskiej⁽⁵⁾. Następnie w grudniu 2005 r. Rada Europejska przyjęła strategię dla Afryki, a Rada przyjęła konkluzje dotyczące strategii dla regionu Karaibów (w dniu 10 kwietnia 2006 r.) oraz dla regionu Pacyfiku (w dniu 17 lipca 2006 r.).
- (13) W dniu 16 października 2006 r. Rada przyjęła konkluzje w sprawie sposobu sprawowania rządów w świetle konsensusu europejskiego w sprawie polityki rozwoju — w stronę zharmonizowanego podejścia w Unii Europejskiej, przypominając że przydział transz motywacyjnych inicjatywy na rzecz dobrych rządów powinien zostać dogłębnie omówiony przez państwa członkowskie i Komisję i podkreślając potrzebę zaangażowania przez Komisję odpowiednich organów Rady,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

TYTUŁ I

ZASADY OGÓLNE

Artykuł 1

Ramy ogólne programowania i realizacji

1. Podstawowym i nadrzędnym celem współpracy na podstawie niniejszego rozporządzenia jest likwidacja ubóstwa w krajach i regionach partnerskich w kontekście trwałego rozwoju, w tym realizacja milenijnych celów rozwoju.

2. Współpraca z państwami i regionami AKP w kontekście 10. EFR opiera się na podstawowych zasadach i wartościach określonych w postanowieniach ogólnych umowy o partnerstwie AKP-WE oraz z uwzględnieniem celów rozwoju i strategii współpracy ustanowionych w tytule XX Traktatu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 378 z 27.12.2006, str. 41.

⁽²⁾ Dz.U. L 386 z 29.12.2006, str. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 156 z 18.6.2005, str. 19.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 247 z 9.9.2006, str. 30.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 46 z 24.2.2006, str. 1.

Wspólne oświadczenie w sprawie polityki rozwojowej z dnia 22 grudnia 2005 r.: „Konsensus europejski” zapewnia ogólne ramy dla kierowania programowaniem i realizowaniem zadań 10. EFR, w tym zasady określone w deklaracji paryskiej dotyczącej skuteczności pomocy z 2005 r.

3. Deklaracja paryska dotycząca skuteczności pomocy obejmuje zasady odpowiedzialności krajowej, dostosowania, harmonizacji, zarządzania pomocą zorientowanego na wyniki oraz wzajemnej odpowiedzialności obowiązujące zarówno kraje i regiony partnerskie, jak i darczyńców.

Dzięki tym zasadom tworzone są dla krajów i regionów partnerskich warunki, które umożliwiają skuteczne kierowanie politykami i strategiami na rzecz rozwoju oraz doprowadzenie do przyjęcia podejścia opartego na kraju lub regionie i przezeń kierowanego, z uwzględnieniem szeroko zakrojonych konsultacji z zainteresowanymi stronami oraz coraz większego zbliżenia do krajowych lub regionalnych celów i strategii, szczególnie tych na rzecz zmniejszenia ubóstwa. Wymaga to skutecznej koordynacji działań podejmowanych przez darczyńców, opartej na dążeniu do komplementarności, podejściu integracyjnym oraz promowaniu inicjatyw skierowanych do wszystkich darczyńców, dostosowanej do wyników istniejących analiz oraz procedur i instytucji charakterystycznych dla danego kraju lub regionu i na nich opartej.

4. Bez uszczerbku dla potrzeby zapewnienia ciągłości współpracy podczas przejścia od warunków kryzysowych do sytuacji ustabilizowanej, umożliwiającej rozwój, działania objęte rozporządzeniem (WE) nr 1257/96 i kwalifikujące się do finansowania na jego mocy zasadniczo nie są finansowane na mocy niniejszego rozporządzenia.

TYTUŁ II

PROGRAMOWANIE

Artykuł 2

Proces programowania

1. Proces programowania dotyczący pomocy dla państw i regionów AKP, którym zarządza Komisja na mocy umowy o partnerstwie AKP-WE, odbywa się zgodnie z art. 1—14 załącznika IV do tej umowy oraz zgodnie z ogólnymi zasadami, o których mowa w art. 1 niniejszego rozporządzenia.

2. Do celów niniejszego rozporządzenia programowanie oznacza, między innymi:

- przygotowanie i rozwój krajowych strategii wsparcia (zwanych dalej „krajowymi dokumentami strategicznymi”) i regionalnych strategii wsparcia (zwanych dalej „regionalnymi dokumentami strategicznymi”);
- jasne wskazanie przez Wspólnotę orientacyjnego, dającego się zaprogramować przydziału środków finansowych, z których kraje i regiony mogą korzystać w okresie sześciu lat realizacji 10. EFR;
- przygotowanie i przyjęcie wieloletniego programu orientacyjnego dotyczącego realizacji krajowych dokumentów strategicznych i regionalnych dokumentów strategicznych;

d) proces przeglądu obejmujący krajowe dokumenty strategiczne i regionalne dokumenty strategiczne, wieloletnie programy orientacyjne i przydzielony odpowiednio poziom środków.

3. Programowanie na szczeblu krajowym i regionalnym jest prowadzone w sposób skoordynowany. Do celów niniejszego rozporządzenia koordynacja oznacza, między innymi:

a) dany kraj lub region partnerski odgrywa w możliwym dla niego zakresie rolę przewodnią w programowaniu pomocy Wspólnoty. Z wyjątkiem przypadków przewidzianych w ust. 5, programowania dokonuje się wspólnie z danym krajem lub regionem partnerskim i dostosowuje się je do strategii danego kraju lub regionu na rzecz zmniejszania ubóstwa lub strategii im równoważnych; we właściwych przypadkach wspólny proces programowania obejmuje inne zainteresowane podmioty, w tym parlamenty, władze lokalne i reprezentatywne podmioty pozarządowe, które włącza się do procesu programowania na jak najwcześniejszym etapie;

b) podczas przygotowywania i opracowywania dokumentów strategicznych Komisja pracuje w koordynacji z reprezentowanymi lokalnie państwami członkowskimi oraz EBI w kwestiach leżących w zakresie ich wiedzy fachowej i działania, w tym — w odpowiednich przypadkach — w kwestii instrumentu inwestycyjnego. Proces koordynacji pozostaje otwarty dla państw członkowskich nieposiadających stałego przedstawicielstwa w danym kraju lub regionie;

c) Komisja i reprezentowane lokalnie państwa członkowskie w miarę możliwości i w odpowiednich przypadkach starają się prowadzić wspólne programowanie, w tym wspólną strategię reagowania. Udział we wspólnym programowaniu dzięki elastycznym mechanizmom pozostaje otwarty dla państw członkowskich nieposiadających stałego przedstawicielstwa w danym kraju lub regionie;

d) Komisja i państwa członkowskie starają się o regularną i częstą wymianę informacji, w tym z innymi darczyńcami i bankami rozwoju, oraz promują lepszą koordynację kierunków polityki, harmonizację procedur, komplementarność i podział zadań, zwiększając w ten sposób wpływ polityk i programowania. Koordynacja działań darczyńców w miarę możliwości realizowana jest poprzez istniejące mechanizmy oraz opiera się na istniejących procesach harmonizacji w danym kraju lub regionie partnerskim. Dany kraj lub region partnerski powinny w możliwym dla nich zakresie odgrywać rolę przewodnią w koordynacji pomocy Wspólnoty i innych darczyńców; w przypadkach gdy opracowanie wspólnych strategii już się rozpoczęło, wspólne programowanie powinno pozostawać otwarte dla innych darczyńców i uzupełniać oraz wzmacniać te istniejące procesy, a także w miarę możliwości stanowić ich część.

4. Oprócz krajowych dokumentów strategicznych i regionalnych dokumentów strategicznych przygotowany i rozwinięty zostanie wraz z Komitem Ambasadorów AKP-WE również wewnętrzny dokument strategiczny państw AKP i powiązany z nim wieloletni program orientacyjny w oparciu o kryteria określone dla ram polityki w obrębie AKP zgodne z zasadami komplementarności i zasięgu geograficznego określonymi w art. 12 załącznika IV do umowy o partnerstwie AKP-WE.

5. W sytuacjach wyjątkowych, o których mowa w art. 3 ust. 4 i art. 4 ust. 5 załącznika IV do umowy o partnerstwie AKP-WE, w których kraje nie mają dostępu do zwykłych, dających się zaprogramować środków lub krajowy urzędnik zatwierdzający nie może wykonywać swoich obowiązków, Wspólnota podejmuje specjalne działania, o których mowa w art. 4 ust. 7 niniejszego rozporządzenia.

6. Programowanie zostaje opracowane w sposób pozwalający spełnić w jak najszerszym zakresie kryteria oficjalnej pomocy rozwojowej (zwanej dalej „ODA”) ustanowione przez Komitet Pomocy Rozwojowej przy OECD.

7. Programowanie, w odpowiednich przypadkach, zapewni europejską widoczność w krajach i regionach partnerskich.

Artykuł 3

Przydział środków

1. Na początku procesu programowania Komisja, opierając się na kryteriach potrzeb i wyników, o których mowa w art. 3, 9 i 12 załącznika IV do umowy o partnerstwie AKP-WE, określa wieloletni orientacyjny przydział środków dla każdego państwa i regionu AKP oraz dla funduszu wewnętrznego AKP, na którym opiera się proces programowania, w granicach określonych w art. 2 umowy wewnętrznej. Kryteria te są standardowe, obiektywne i przejrzyste.

2. W przypadku krajowego orientacyjnego przydziału dotacji środki obejmują kwotę dającą się zaprogramować, w tym rezerwę motywacyjną przydzielaną na podstawie kryteriów związanych ze sprawowaniem rządów zgodnie z zasadami sprawowania rządów przyjętymi przez Radę w dniu 16 grudnia 2006 r., oraz środki na pokrycie nieprzewidzianych potrzeb, o których mowa w art. 3 ust. 2 lit. b) załącznika IV do umowy o partnerstwie AKP-WE.

3. Komitet EFR, o którym mowa w art. 11, wydaje opinię zgodnie z procedurami zarządzania określonymi w art. 11 ust. 3 dotyczącą metody wykorzystywanej podczas stosowania ogólnych kryteriów przydziału środków przedstawionej przez Komisję.

Skonsolidowane przydziały pomocy krajowej i regionalnej są zgodne z kwotami, o których mowa w art. 2 umowy wewnętrznej. Są one włączane do krajowych i regionalnych dokumentów strategicznych i wieloletnich programów orientacyjnych i przyjmowane przez Komisję zgodnie z procedurą zarządzania, o której mowa w art. 11 ust. 3. Środki przeznaczone na specjalne programy wsparcia i działania mające na celu wsparcie, o których mowa w art. 4 ust. 7, również są przyjmowane przez Komisję zgodnie z procedurą zarządzania, o której mowa w art. 11 ust. 3.

Artykuł 4

Krajowe i regionalne dokumenty strategiczne i programowanie wieloletnie

1. Krajowe i regionalne dokumenty strategiczne przygotowywane są w oparciu o ogólne zasady koordynacji, odpowiedzialności krajowej i skuteczności pomocy, o których mowa w art. 1 i 2, w oparciu o wspólne ramy dotyczące krajowych dokumentów strategicznych i zasady mające na celu wspólne programowanie wieloletnie, przyjęte przez Radę dnia 11 kwietnia 2006 r.

2. Dokumenty strategiczne mają na celu przedstawienie spójnych ram współpracy między Wspólnotą i zainteresowanym krajem lub regionem partnerskim, zgodnych z ogólnym celem, zakresem i zasadami umowy o partnerstwie AKP-WE. Dokument strategiczny obejmuje nie tylko współpracę w dziedzinie rozwoju finansowaną ze środków EFR, lecz także odzwierciedla wszystkie inne instrumenty wspólnotowe mające wpływ na kraj lub region partnerski, służąc zapewnieniu spójności z innymi obszarami działań zewnętrznych Wspólnoty, w tym, w odpowiednich przypadkach, EBI.

3. Z wyjątkiem okoliczności, o których mowa w art. 2 ust. 5, wieloletnie programy orientacyjne sporządza się w oparciu o odpowiednie dokumenty strategiczne; są one następnie przedmiotem umowy z zainteresowanym krajem lub regionem. Należy położyć nacisk na wspólną ocenę potrzeb i wyników oraz analizę sektorową, jak również priorytety. W kontekście art. 11 ust. 3 oraz w przypadkach, w których we wspólnym procesie programowania uczestniczy Komisja, wieloletni program orientacyjny, o ile to właściwe, włącza się do dokumentu przygotowanego wraz z innymi uczestniczącymi darczyńcami. Wieloletnie programy orientacyjne obejmują:

- a) priorytetowe dziedziny wybrane do finansowania przez Wspólnotę, ogólne cele, przewidywanych beneficjentów, zobowiązania w zakresie polityki ogólnej i przewidywany wpływ;
- b) orientacyjne przydziały finansowe, zarówno w ujęciu ogólnym, jak i z podziałem na dziedziny priorytetowe. W stosownych przypadkach przydział środków na dziedziny priorytetowe można podać w formie określonego przedziału kwot. Pomoc wspólnotowa koncentruje się na ograniczonej liczbie dziedzin priorytetowych i, w stosownych przypadkach, za pomocą ogólnego wsparcia budżetowego, oraz zapewnia zgodność z działaniami finansowanymi przez zainteresowane państwo lub region AKP oraz uzupełniająca w stosunku do działań finansowanych przez państwa członkowskie i innych darczyńców i spójna z tymi działaniami;
- c) dla każdej dziedziny priorytetowej i w przypadku ogólnego wsparcia budżetowego — szczegółowe cele i zobowiązania w zakresie polityki sektorowej oraz najważniejsze środki i działania służące osiągnięciu zamierzonych celów. W programie orientacyjnym ujęte są również przewidywany wpływ i wyniki oraz ilościowe i jakościowe wskaźniki dotyczące rezultatów, a także harmonogram realizacji, włącznie ze zobowiązaniami i wypłatą środków, i harmonogram przewidywanych wyników. Wskaźniki są w miarę możliwości dostosowane do systemu kontroli w danym kraju lub regionie partnerskim i na nim oparte;

- d) środki zarezerwowane na programy i projekty spoza dziedzin priorytetowych oraz, tam gdzie to możliwe, ogólny zarys takich działań, a także wskazanie środków przeznaczonych na każde z tych działań. Mogą one również obejmować priorytety i środki szczególne przeznaczone na wzmocnienie współpracy z najbardziej oddalonymi regionami Wspólnoty, KTZ lub sąsiadującymi krajami i regionami partnerskimi, o których mowa w art. 10 niniejszego rozporządzenia, a także metody określania i koordynacji wyboru tego typu projektów leżących we wspólnym interesie;
- e) rodzaj podmiotów pozarządowych, które kwalifikują się do finansowania i, w miarę możliwości, planowane środki i rodzaj finansowanych działań.

Środki mogą być kierowane za pomocą różnych metod, które mogą mieć charakter uzupełniający zgodnie z najlepszym zastosowaniem dla każdego kraju. Wykorzystanie wsparcia budżetowego jest zgodne z kryteriami kwalifikowalności określonymi w art. 61 ust. 2 umowy o partnerstwie AKP-WE.

4. W dokumentach strategicznych i wieloletnich programach orientacyjnych uwzględnia się środki i programy kwalifikujące się do finansowania z innej edycji EFR lub innego instrumentu wspólnotowego oraz unika się ich powielania. Szczególną uwagę przykłada się do współdziałania między strategiami krajowymi, regionalnymi i wewnętrzną strategią wsparcia państw AKP oraz do kwestii spójności w stosunku do instrumentów wspólnotowych, w szczególności rozporządzenia (WE) nr 1905/2006, rozporządzenia (WE) nr 1889/2006, rozporządzenia (WE) nr 1257/96, uwzględniając działania podjęte w ramach rozporządzenia (WE) nr 1717/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 listopada 2006 r. ustanawiającego Instrument na rzecz Stabilności⁽¹⁾. Wieloletnie strategie dostosowawcze dla krajów objętych protokołem w sprawie cukru, o których mowa w instrumencie współpracy na rzecz rozwoju, włącza się do krajowych dokumentów strategicznych.

5. Dokument strategiczny, o którym mowa w ust. 4, w tym towarzyszący mu wieloletni program orientacyjny, zostaje przyjęty przez Komisję zgodnie z procedurą zarządzania określoną w art. 11 ust. 3. W tym samym czasie, w którym dokumenty strategiczne, o których mowa w ust. 1, są przesyłane państwom członkowskim w komitecie EFR, Komisja przesyła je także Wspólnemu Zgromadzeniu Parlamentarnemu w celach informacyjnych, przy jednoczesnym pełnym poszanowaniu procedury podejmowania decyzji zgodnie z tytułem IV niniejszego rozporządzenia.

6. Dokumenty strategiczne, włącznie z wieloletnimi programami orientacyjnymi, są następnie przyjmowane za obopólną zgodą przez Komisję i zainteresowane państwo lub region AKP, a po przyjęciu są wiążące dla Wspólnoty i tego państwa lub regionu. Kraje, które nie podpisały dokumentu strategicznego, nadal kwalifikują się do finansowania ze środków na nieprzewidziane potrzeby, o których mowa w art. 3 ust. 2 lit. b) załącznika IV do umowy o partnerstwie AKP-WE.

7. Działania, o których mowa w art. 2 ust. 5 niniejszego rozporządzenia, mogą mieć formę specjalnych programów wsparcia zastępujących krajowy dokument strategiczny w przypadkach określonych w art. 4 ust. 5 załącznika IV do

umowy o partnerstwie AKP-WE, gdy krajowy urzędnik zatwierdzający w kraju partnerskim nie może spełniać swoich obowiązków lub mogą przyjąć formę działań finansowanych ze środków na pokrycie nieprzewidzianych potrzeb, o których mowa w art. 3 ust. 2 lit. b) załącznika IV do umowy o partnerstwie AKP-WE, w przypadkach określonych w art. 3 ust. 4 wspomnianego załącznika, gdy kraj partnerski nie ma dostępu do zwykłych, dających się zaprogramować środków, o których mowa w art. 3 ust. 2 lit. a) wspomnianego załącznika. Te specjalne programy wsparcia i działania wspierające finansowane ze środków na pokrycie nieprzewidzianych potrzeb są zgodne z poprzednimi ustępami i uwzględniają specjalne okoliczności, o których mowa w art. 5 ust. 4 lit c) niniejszego rozporządzenia. Przyjmowane są przez Komisję zgodnie z procedurą zarządzania, o której mowa w art. 11 ust. 3 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 5

Przeglądy

1. Dokumenty strategiczne i orientacyjne programy roczne, a także specjalne programy wsparcia i działania wspierające, o których mowa w art. 4 ust. 7 niniejszego rozporządzenia, są poddawane rocznym przeglądom operacyjnym, przeglądom w połowie okresu i przeglądom końcowym oraz, w razie konieczności, przeglądom *ad hoc*. Przeglądy te są przeprowadzane lokalnie przez Komisję oraz zainteresowany kraj lub region partnerski zgodnie z art. 5 załącznika IV do umowy o partnerstwie AKP-WE i są przygotowywane na podstawie ogólnych zasad koordynacji, odpowiedzialności krajowej i skuteczności pomocy, o których mowa w art. 1 i 2. Dokumenty strategiczne i wieloletnie programy orientacyjne mogą być również poddawane przeglądom *ad hoc* pomiędzy przeglądami rocznymi, śródkresowymi i końcowymi zgodnie z art. 3 ust. 5 załącznika IV do umowy o partnerstwie AKP-WE.

2. Przeglądy śródkresowe i końcowe stanowią integralną część procesu programowania. Są okazją do przeprowadzenia oceny dokumentu strategicznego, w tym wieloletnich strategii dostosowawczych dla krajów objętych protokołem w sprawie cukru i wszelkich innych programów finansowanych z instrumentów wspólnotowych, o których mowa w art. 4 ust. 4, a także wieloletniego programu orientacyjnego, w świetle bieżących potrzeb i wyników. Przegląd w miarę możliwości obejmuje ocenę wpływu wspólnotowej współpracy w dziedzinie rozwoju w stosunku do ogólnego celu likwidacji ubóstwa, o którym mowa w art. 1 ust. 1, celów, przydzielonych środków i wskaźników, o których mowa w dokumentach strategicznych, oraz ocenę przestrzegania i propagowania zasad skuteczności pomocy, o których mowa w art. 1 i 2. Po zakończeniu przeglądu w połowie okresu oraz przeglądu końcowego można:

- a) zmienić dokumenty strategiczne i wieloletnie programy orientacyjne, jeżeli przeglądy wskażą konkretne problemy lub brak postępów w realizacji celów i wcześniej określonych wyników lub w związku z nowymi okolicznościami, w tym w wyniku rozpoczętych procesów harmonizacji, takich jak podział prac pomiędzy Komisję i państwa członkowskie oraz ewentualnie innych darczyńców;

⁽¹⁾ Dz.U. L 327 z 24.11.2006, str. 1.

b) zwiększyć lub zmniejszyć krajowe i regionalne wieloletnie przydziały orientacyjne w świetle bieżących potrzeb i wyników.

3. Roczne przeglądy operacyjne przeprowadza się zgodnie z art. 5 ust. 4 załącznika IV do umowy o partnerstwie AKP-WE. W przypadku nowych lub specjalnych potrzeb, określonych w art. 3 ust. 5 i art. 9 ust. 2 załącznika IV do umowy o partnerstwie AKP-WE, wynikających np. z sytuacji pokryzysowej, lub w przypadku wyjątkowych wyników — jeżeli wieloletni przydział orientacyjny został przyznany w całości i istnieje możliwość wykorzystania dodatkowych środków dzięki skutecznej polityce walki z ubóstwem i należytemu zarządzaniu finansami — po zakończeniu rocznego przeglądu operacyjnego można zwiększyć wieloletni przydział orientacyjny.

Ogólne wyniki rocznych przeglądów operacyjnych przedstawia się komitetowi EFR w celu dokonania wymiany poglądów zgodnie z art. 11 ust. 4 niniejszego rozporządzenia.

4. Przegląd *ad hoc* można przeprowadzić na wniosek zainteresowanego państwa AKP albo Komisji w przypadku nowych albo szczególnych potrzeb lub wyjątkowych wyników, o których mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, lub w przypadku wyjątkowych okoliczności, o których mowa w art. 72 i 73 umowy o partnerstwie AKP-WE, dotyczących pomocy humanitarnej i nadzwyczajnej. Komisja uwzględni składane przez państwa członkowskie wnioski o przeprowadzenie przeglądu *ad hoc*. Uzasadnieniem przeprowadzenia przeglądu *ad hoc* mogą być nagłe i niespodziewane poważne trudności humanitarne, gospodarcze i społeczne o wyjątkowym charakterze, będące następstwem klęsk żywiołowych, sytuacji kryzysowych spowodowanych przez człowieka, takich jak wojny i inne konflikty, sytuacje pokonfliktowe, zagrożenie demokracji, praworządności, praw człowieka lub podstawowych wolności, lub inne wyjątkowe okoliczności zaistniałe w kraju lub regionie, których skutki są porównywalne.

a) Po zakończeniu przeglądu *ad hoc* można zaproponować środki specjalne, o których mowa w art. 8 niniejszego rozporządzenia. Jeśli zajdzie taka potrzeba, istnieje możliwość zwiększenia przydziału środków na wieloletni program orientacyjny lub specjalny program działania w granicach dostępnych środków, o których mowa w art. 2 umowy wewnętrznej. W przypadku gdy nie podpisano dokumentu strategicznego, wsparcie specjalne może być finansowane ze środków na nieprzewidziane potrzeby, o których mowa w art. 3 ust. 2 lit. b) załącznika IV do umowy o partnerstwie AKP-WE.

b) Przyjęte środki są zgodne i spójne z innymi instrumentami wspólnotowymi, w tym z instrumentem pomocy humanitarnej, o którym mowa w art. 4 ust. 4, i uzupełniają je.

c) W przypadku gdy kraje partnerskie lub grupy krajów partnerskich są zaangażowane w sytuację kryzysową lub pokryzysową lub odczuwają skutki takiej sytuacji, wówczas

w programowaniu wieloletnim kładzie się szczególnie nacisk na poprawę koordynacji między pomocą, odbudową i rozwojem, aby pomóc tym krajom wyjść z sytuacji kryzysowej i wejść w fazę rozwoju; programy dla krajów i regionów stale nawiedzanych przez klęski żywiołowe przewidują elementy przygotowania na możliwość wystąpienia klęsk żywiołowych i zapobiegania im.

5. W przypadku nowych potrzeb zdefiniowanych we wspólnej deklaracji VI zawierającej odniesienia do art. 12 ust. 2 załącznika IV do umowy o partnerstwie AKP-WE odnośnie do współpracy między państwami AKP, zwiększenie dającego się zaprogramować przydziału wewnętrznego AKP może być finansowane z rezerw wewnętrznych AKP w ogólnych granicach środków, o których mowa w art. 2 lit. b) umowy wewnętrznej.

6. Wszelkie zmiany w dokumentach strategicznych lub przydziału środków wynikające z przeglądu, o którym mowa w ust. 1—4, są przyjmowane przez Komisję zgodnie z procedurą zarządzania, o której mowa w art. 11 ust. 3. Uzupełnienia dokumentów strategicznych, w tym wieloletnich programów orientacyjnych i specjalnych programów wsparcia, są następnie przyjmowane za obopólną zgodą przez Komisję i zainteresowane państwo lub region AKP, a po przyjęciu stają się wiążące dla Wspólnoty i tego państwa lub regionu.

TYTUŁ III

REALIZACJA

Artykuł 6

Ogólne ramy realizacji

Realizacja pomocy dla państw i regionów AKP, którymi zarządza Komisja na mocy umowy o partnerstwie AKP-WE, odbywa się zgodnie z załącznikiem IV do tej umowy i rozporządzeniem finansowym, o którym mowa w art. 10 ust. 2 umowy wewnętrznej, oraz zgodnie z zasadami odpowiedzialności krajowej i skuteczności pomocy, o których mowa w art. 1.

Artykuł 7

Roczne programy działania

1. Komisja przyjmuje roczne programy działania w oparciu o dokumenty strategiczne i wieloletnie programy orientacyjne, o których mowa w art. 4.

W wyjątkowych przypadkach, na przykład jeżeli roczny program działania nie został jeszcze przyjęty, w oparciu o dokumenty strategiczne i wieloletnie programy orientacyjne Komisja może przyjąć środki nieprzewidziane w rocznym programie działania zgodnie z tymi samymi zasadami i procedurami.

2. Roczne programy działania są przygotowywane przez Komisję wraz z krajem lub regionem partnerskim, z udziałem reprezentowanych lokalnie państw członkowskich oraz, we właściwych przypadkach, w koordynacji z innymi darczyńcami, zwłaszcza w przypadkach wspólnego programowania, oraz z udziałem EBI. Roczne programy działania opisują ogólny kontekst i oceniają pomoc Wspólnoty oraz zdobyte doświadczenia, w tym dotyczące wsparcia budżetowego, oparte zwłaszcza na rocznych przeglądach operacyjnych, o których mowa w art. 5 ust. 3. Określają one zamierzone cele, dziedziny działalności, a także przewidywaną całkowitą kwotę finansowania i wskazanie kwot przyznanych na poszczególne działania. Obejmują szczegółowe indywidualne arkusze dla każdego przewidzianego działania, zawierające analizę sytuacji w kontekście danego sektora, opis działań do sfinansowania, opis najważniejszych zainteresowanych stron, oczekiwane rezultaty zgodnie ze wskaźnikami ilościowymi i jakościowymi, procedurę zarządzania, orientacyjny harmonogram realizacji oraz, w przypadku wsparcia budżetowego, kryteria wypłaty, w tym ewentualnych transz zmiennych. Cele są konkretne, wymierne, realistyczne oraz opatrzone harmonogramem realizacji kolejnych etapów, w największym możliwym zakresie zgodne z własnymi celami kraju lub regionu partnerskiego i etapami ich realizacji. Określają, w jaki sposób uwzględniane są obecne lub planowane działania EBI.

3. Roczne programy działania przyjmowane są przez Komisję zgodnie z procedurą zarządzania określoną w art. 11 ust. 3 niniejszego rozporządzenia. Każde państwo członkowskie może złożyć wniosek o wycofanie projektu lub programu z rocznego programu działania. Jeżeli wniosek ten otrzyma poparcie mniejszości blokującej państw członkowskich, o której mowa w art. 8 ust. 3 w związku z art. 8 ust. 2 umowy wewnętrznej, roczny program działania przyjmowany jest przez Komisję bez projektu lub programu stanowiącego przedmiot wniosku, zgodnie z procedurą zarządzania określoną w art. 11 ust. 3 niniejszego rozporządzenia. O ile Komisja, zgodnie z opiniami państw członkowskich w ramach komitetu ERF, nie wyraża chęci realizowania wycofanego projektu lub programu, projekt lub program przedstawia się ponownie komitetowi EFR na późniejszym etapie, poza rocznym programem działania, jak określono w ust. 1 akapit drugi niniejszego artykułu, w formie propozycji finansowej, która jest następnie przyjmowana przez Komisję zgodnie z procedurą zarządzania określoną w art. 11 ust. 3 niniejszego rozporządzenia.

4. Zmiany w rocznych programach działania lub w środkach nieprzewidzianych w tych programach przyjmuje się zgodnie z procedurą zarządzania określoną w art. 11 ust. 3. W przypadkach gdy zmiany w rocznych programach działania lub w środkach nieprzewidzianych w tych programach nie przekraczają 20 % pierwotnych projektów, programów lub skonsolidowanych przyznanych nań środków, nieprzekraczających jednak 10 mln EUR, zmiany te przyjmowane są przez Komisję, pod warunkiem że nie wpływają na pierwotne cele określone w decyzji Komisji. Komisja informuje komitet EFR o wszelkich takich zmianach w terminie jednego miesiąca.

5. Komisja przyjmuje programy konkretnych działań zgodnie z procedurą zarządzania określoną w art. 11 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, w odniesieniu do wydatków na działania wspierające, o których mowa w art. 6 ust. 2 umowy wewnętrznej i które nie są objęte wieloletnimi programami orientacyjnymi. Wszelkie zmiany w programach działania dotyczących wydatków na działania wspierające przyjmowane są zgodnie z ust. 4 niniejszego artykułu.

6. Państwa członkowskie mające przedstawicielstwa w danym kraju lub regionie, inne zainteresowane państwa członkowskie oraz, w odpowiednich przypadkach, EBI są regularnie informowane przez Komisję o realizacji projektów i programów wspólnotowych. Z drugiej strony każde państwo członkowskie i EBI regularnie informują Komisję na poziomie kraju lub regionu o realizowanych lub zaprogramowanych działaniach w ramach współpracy z każdym danym krajem lub regionem.

7. Zgodnie z art. 11 ust. 4 niniejszego rozporządzenia każde państwo członkowskie może w każdej chwili złożyć wniosek o włączenie do porządku obrad komitetu EFR wymiany poglądów dotyczących zagadnień związanych z realizacją konkretnego projektu lub programu zarządzanego przez Komisję. Ta wymiana poglądów może obejmować sposób, w jaki Komisja stosuje kryteria wypłaty wsparcia budżetowego, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu.

Artykuł 8

Przyjęcie środków specjalnych

1. W przypadkach określonych w art. 5 ust. 4 Komisja może przyjąć środki specjalne, nieprzewidziane w dokumentach strategicznych ani w wieloletnich programach orientacyjnych, zgodnie z art. 2 ust. 5.

2. Środki specjalne określają wyznaczone cele, obszary interwencji, przewidywanych beneficjentów, spodziewane wyniki, procedurę zarządzania i całkowitą kwotę finansowania. Zawierają opis działań, które mają być finansowane, indykatoryne kwoty przydzielone na poszczególne działania oraz indykatoryny harmonogram ich realizacji. Zawierają również definicję rodzaju wskaźników dotyczących wyników, które będą podlegały monitorowaniu w trakcie realizacji środków specjalnych. Wskaźniki te uwzględniają, we właściwych przypadkach, systemy kontroli w danym kraju lub regionie partnerskim.

3. Środki specjalne, których koszt przekracza 10 mln EUR, przyjmowane są przez Komisję zgodnie z procedurą zarządzania określoną w art. 11 ust. 3. W przypadku przyjęcia środków specjalnych nieprzekraczających 10 mln EUR Komisja informuje o tym komitet EFR w ciągu miesiąca. Zgodnie z art. 11 ust. 4 każde państwo członkowskie może w każdej chwili złożyć wniosek o włączenie do porządku obrad komitetu EFR wymiany poglądów dotyczących tych działań. Ta wymiana poglądów może prowadzić do sformułowania zaleceń uwzględnianych przez Komisję.

4. Wprowadzenie zmian w ramach środków specjalnych polegających na dostosowaniach technicznych, przedłużeniu okresu realizacji, ponownym przydzieleniu środków w ramach prognozy budżetowej lub też zwiększanie albo zmniejszanie budżetu o mniej niż 20 % w stosunku do budżetu początkowego, lecz nie więcej niż 10 mln EUR, nie wymaga procedury zarządzania określoną w art. 11 ust. 3, pod warunkiem że zmiany te nie wpływają na cele początkowe określone w decyzji Komisji. O wszelkich tego rodzaju dostosowaniach technicznych informuje się państwa członkowskie w terminie jednego miesiąca.

5. Środki specjalne są przedmiotem rocznej wymiany poglądów w ramach komitetu EFR na podstawie sprawozdania przygotowanego przez Komisję.

Artykuł 9

Współfinansowanie i dodatkowe wkłady państw członkowskich

1. Współfinansowanie zachodzi w przypadku finansowania projektu lub programu z różnych źródeł:

- a) w przypadku współfinansowania równoległego projekt lub program jest dzielony na kilka jasno określonych części, z których każda jest finansowana przez różnych partnerów uczestniczących we współfinansowaniu, w sposób pozwalający na jednoznaczną identyfikację przeznaczenia danych środków;
- b) w przypadku współfinansowania łączonego całkowity koszt projektu lub programu jest dzielony między partnerów uczestniczących we współfinansowaniu, a środki gromadzone są w jednej puli, co uniemożliwia określenie źródła finansowania danego działania stanowiącego część projektu lub programu.

2. W przypadku zaangażowania Komisji we współfinansowanie łączone uzgodnienia wykonawcze dotyczące zarządzania tymi środkami finansowymi, w tym we właściwych przypadkach konieczność wspólnej oceny i pokrycia ewentualnych kosztów administracyjnych poniesionych przez organ odpowiedzialny za zarządzanie zgromadzonymi środkami, określa się w umowie finansowej zgodnie z zasadami i procedurami określonymi w rozporządzeniu finansowym, o którym mowa w art. 10 ust. 2 umowy wewnętrznej.

W przypadku gdy Komisja otrzymuje środki finansowe i zarządza nimi w imieniu:

- a) państw członkowskich oraz ich władz regionalnych i lokalnych, w szczególności ich agencji publicznych i parapaństwowych;
- b) innych państw darczyńców, a w szczególności ich agencji państwowych i parapaństwowych;

c) organizacji międzynarodowych, w tym organizacji regionalnych, a w szczególności międzynarodowych i regionalnych instytucji finansowych,

mając na celu wdrażanie wspólnych środków, otrzymane środki finansowe traktuje się jako dochody przeznaczone na określony cel zgodnie z rozporządzeniem finansowym, o którym mowa w art. 10 ust. 2 umowy wewnętrznej, i jako takie włącza się do rocznych programów działania. Zapewnia się widoczność wkładów państw członkowskich.

W przypadku gdy Komisja powierza środki finansowe organom, o których mowa w poprzednim akapicie, w celu finansowania zadań organu władzy państwowej, a w szczególności zadań związanych z realizacją EFR, takie współfinansowanie odzwierciedla się i odpowiednio uzasadnia w rocznych programach działania, i zapewnia się widoczność wkładu EFR.

3. W przypadku wyznaczenia EBI jako organu zarządzającego współfinansowaniem łączonym, uzgodnienia wykonawcze dotyczące zarządzania tymi środkami, w tym — we właściwych przypadkach — kwestię pokrycia kosztów administracyjnych poniesionych przez EBI, ustanawia się zgodnie ze statutem i przepisami wewnętrznymi EBI.

4. Państwa członkowskie mogą również z własnej inicjatywy przekazywać Komisji lub EBI wkłady dobrowolne zgodnie z art. 1 ust. 9 umowy wewnętrznej, aby pomóc w osiągnięciu celów umowy o partnerstwie AKP-WE poza uzgodnieniami dotyczącymi współfinansowania łączonego. Takie wkłady nie wpływają na całkowity przydział funduszy w ramach 10. EFR, a płatności są oznaczane wyłącznie w odpowiednio uzasadnionych okolicznościach, na przykład w odpowiedzi na wyjątkowe okoliczności, o których mowa w art. 5 ust. 4. Dodatkowe środki ujmuje się w procesach programowania i przeglądu oraz w rocznych programach działania, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu; odzwierciedlają one odpowiedzialność krajową danego kraju lub regionu partnerskiego. Dobrowolne wkłady powierzone Komisji traktuje się jako dochody przeznaczone na określony cel zgodnie z rozporządzeniem finansowym, o którym mowa w art. 10 ust. 2 umowy wewnętrznej. Traktuje się je w ten sam sposób, co regularne wkłady państw członkowskich, o których mowa w art. 1 ust. 2 umowy wewnętrznej, z wyjątkiem przepisów art. 6 i 7 umowy wewnętrznej, co do których w dwustronnej umowie dotyczącej wkładów mogą zostać zawarte specjalne ustalenia.

5. Państwa członkowskie powierzające Komisji lub EBI dodatkowe dobrowolne wkłady, mając na celu pomoc w osiągnięciu celów umowy o partnerstwie AKP-WE, informują o nich wcześniej Radę i komitet EFR. Wszelkie przeznaczenie funduszy na konkretne cele uzasadnia się odpowiednio, a wynikające z niego zmiany w rocznych programach działania lub w dokumentach strategicznych przyjmowane są przez Komisję zgodnie z procedurą zarządzania określoną w art. 11 ust. 3.

Artykuł 10

Udział kraju lub regionu trzeciego

Aby zapewnić spójność i skuteczność pomocy wspólnotowej, Komisja może zdecydować, że kraje rozwijające się nienależące do AKP i organy odpowiedzialne za integrację regionalną obejmującą państwa AKP, promujące współpracę i integrację regionalną, kwalifikujące się do otrzymywania pomocy wspólnotowej na mocy rozporządzenia (WE) nr 1905/2006, rozporządzenia (WE) nr 1638/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 2006 r. określającego przepisy ogólne w sprawie ustanowienia Europejskiego Instrumentu Sąsiedztwa i Partnerstwa⁽¹⁾, KTZ kwalifikujące się do pomocy wspólnotowej na mocy decyzji 2001/822/WE oraz najbardziej oddalone regiony Wspólnoty kwalifikują się do otrzymywania środków, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. a) ppkt (i) umowy wewnętrznej, jeżeli dany projekt lub program ma charakter regionalny lub transgraniczny i spełnia warunki określone w art. 6 załącznika IV do umowy o partnerstwie AKP-WE. Zapisy dotyczącego tego finansowania można umieścić w dokumentach strategicznych i wieloletnich programach orientacyjnych oraz w specjalnych środkach, o których mowa w art. 8 niniejszego rozporządzenia. Przepisy te ujmują się również w rocznych programach działania.

TYTUŁ IV

PROCEDURY PODEJMOWANIA DECYZJI

Artykuł 11

Zakres obowiązków komitetu EFR

1. Komitet EFR, ustanowiony zgodnie z art. 8 umowy wewnętrznej, wydaje opinię, zgodnie z procedurą zarządzania określoną w ust. 3, na temat istotnych kwestii związanych ze współpracą na rzecz rozwoju na szczeblu krajowym, regionalnym i państw AKP, finansowanych z 10. EFR i innych zasobów wspólnotowych, o których mowa w art. 4 ust. 3.
2. Zadania komitetu EFR obejmują zakres odpowiedzialności określony w tytułach II i III niniejszego rozporządzenia:
 - a) EFR i przeglądy programowania ze zwróceniem szczególnej uwagi na strategię krajową i regionalną oraz wewnętrzną strategię AKP; oraz
 - b) monitorowanie procesu realizacji pomocy wspólnotowej, obejmujące m.in. wpływ pomocy na zmniejszenie ubóstwa, aspekty sektorowe, zagadnienia przekrojowe, przebieg współpracy z państwami członkowskimi i innymi darczyńcami na miejscu oraz postępy w stosowaniu zasad skuteczności pomocy, o których mowa w art. 1.
3. Zwracając się do komitetu EFR o opinię, przedstawiciel Komisji przedstawia komitetowi EFR projekt planowanych środków w terminie określonym decyzją Rady w sprawie regulaminu wewnętrznego komitetu EFR, o którym mowa w art. 8 ust. 5 umowy wewnętrznej. Komitet EFR wydaje opinię w terminie wyznaczonym przez przewodniczącego w zależności

⁽¹⁾ Dz.U. L 310 z 9.11.2006, str. 1.

od pilności danej kwestii, lecz nie później niż w ciągu 30 dni. W wymianie poglądów uczestniczy również EBI. Opinię przyjmuje się kwalifikowaną większością głosów, ustanowioną w art. 8 ust. 3 umowy wewnętrznej, na podstawie głosów państw członkowskich ważonych zgodnie z postanowieniami art. 8 ust. 2 umowy wewnętrznej.

Po wydaniu opinii przez komitet EFR Komisja przyjmuje środki, które stosuje się bezzwłocznie. Jednak jeżeli środki te nie są zgodne z opinią komitetu EFR, Komisja natychmiast powiadamia o tym Radę. W takim przypadku Komisja odracza stosowanie środków na okres zasadniczo nie dłuższy niż 30 dni od daty takiego powiadomienia, który jednak w wyjątkowych okolicznościach może zostać przedłużony o maksymalnie 30 dni. Rada, stanowiąc taką samą większością kwalifikowaną jak komitet EFR, może podjąć w tym okresie inną decyzję.

4. Komitet EFR przeprowadza wymianę poglądów na temat ogólnych wniosków z rocznych przeglądów operacyjnych oraz sprawozdania rocznego, o którym mowa w art. 14 ust. 3. Każde państwo członkowskie może również zwrócić się o wymianę poglądów na temat ocen, o których mowa w art. 15 ust. 3.

Każde państwo członkowskie może w każdej chwili zwrócić się do Komisji o przedstawienie komitetowi EFR informacji i przeprowadzenie wymiany poglądów na tematy związane z zadaniami opisanymi w ust. 2.

Taka wymiana poglądów może prowadzić do sformułowania przez państwa członkowskie zaleceń uwzględnianych przez Komisję.

5. Na podstawie wniosków z przeglądów przedstawionych przez Komisję, komitet EFR nadzoruje również spójność i komplementarność pomocy udzielanej przez Wspólnotę i przez państwa członkowskie oraz, w odpowiednich przypadkach, przez innych darczyńców, zgodnie z art. 1 i 2.

Artykuł 12

Instrument na rzecz pokoju w Afryce

Zgodnie z konkluzjami Rady z dnia 11 kwietnia 2006 r. dotyczącą finansowania instrumentu na rzecz pokoju w Afryce ze środków 10. EFR przez okres 3 lat kwotą 300 mln EUR, w orientacyjnym programie współpracy między państwami AKP przeznaczają się środki na instrument na rzecz pokoju w Afryce. Stosuje się tutaj następującą specjalną procedurę zarządzania:

a) na wniosek Unii Afrykańskiej poparty przez Komitet Ambasadorów AKP-WE Komisja przygotowuje program działania obejmujący okres 2008—2010. Program działania określa m.in. wyznaczone cele, zasięg i charakter ewentualnych interwencji, uzgodnienia wykonawcze oraz uzgodniony format dodatkowych dokumentów i wniosków oraz sprawozdań. Załącznik do programu działania opisuje szczegółowe procedury decyzyjne dla wszelkich możliwych interwencji zgodnie z ich charakterem, rozmiarem i pilnością;

- b) przed przyjęciem tego programu działania przez Komisję zgodnie z procedurą zarządzania określoną w art. 11 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, jest on, wraz załącznikiem, o którym mowa w lit. a) i jego wszelkimi ewentualnymi zmianami, omawiany w odpowiednich roboczych grupach przygotowawczych Rady oraz w Komitecie Politycznym i Bezpieczeństwa, oraz zatwierdzany przez COREPER większością kwalifikowaną określoną w art. 8 ust. 3 umowy wewnętrznej;
- c) program działania, z wyjątkiem załącznika, o którym mowa w lit. a), stanowi podstawę umowy finansowej zawieranej pomiędzy Komisją a Unią Afrykańską;
- d) każda interwencja przeprowadzana w oparciu o umowę finansową podlega zatwierdzeniu przez Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa; odpowiednie przygotowawcze grupy robocze Rady są informowane lub konsultowane we właściwym terminie przed przekazaniem do Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa zgodnie z konkretnymi procedurami decyzyjnymi, o których mowa w lit. a), by zagwarantować uwzględnienie, prócz wymiaru wojskowego i związanego z bezpieczeństwem, związanych z rozwojem aspektów przewidywanych środków. Zwraca się szczególną uwagę na działania uznane za ODA;
- e) na wniosek Rady lub komitetu EFR rokrocznie Komisja przygotowuje do wiadomości Rady i komitetu EFR sprawozdanie z działalności dotyczące wykorzystania środków, różniąc między zobowiązaniami i wypłatami w ramach ODA i innymi;
- f) w 2010 r. przeprowadzona zostanie ocena obejmująca przegląd procedur instrumentu na rzecz pokoju w Afryce oraz możliwości wykorzystania alternatywnych źródeł finansowania w przyszłości, w tym środków finansowych z budżetu wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa.

Artykuł 13

Komitet Instrumentu Inwestycyjnego

1. Komitet Instrumentu Inwestycyjnego, utworzony pod auspicjami EBI zgodnie z art. 9 umowy wewnętrznej, składa się z przedstawicieli rządów państw członkowskich i przedstawiciela Komisji. Każdy rząd wyznacza jednego przedstawiciela i jednego przedstawiciela. W celu utrzymania ciągłości działań przewodniczącego Komitetu Instrumentu Inwestycyjnego wybierają spośród siebie członkowie tego komitetu na okres dwóch lat. EBI zapewnia sekretariat i obsługę komitetu. Prawo głosu przysługuje jedynie członkom Komitetu Instrumentu Inwestycyjnego wyznaczonym przez państwa członkowskie lub ich zastępcom.

Rada, stanowiąc jednomyślnie, przyjmuje regulamin Komitetu Instrumentu Inwestycyjnego na podstawie propozycji sporządzonej przez EBI po konsultacji z Komisją.

Komitet Instrumentu Inwestycyjnego stanowi większością kwalifikowaną. Głosy są ważne zgodnie z postanowieniami art. 8 umowy wewnętrznej.

Komitet Instrumentu Inwestycyjnego zbiera się co najmniej cztery razy w roku. Możliwe jest zwołanie dodatkowych posiedzeń na wniosek EBI lub członków komitetu, zgodnie z zasadami określonymi w regulaminie wewnętrznym. Ponadto Komitet Instrumentu Inwestycyjnego może przedstawić swoją opinię w procedurze pisemnej na warunkach określonych w swoim regulaminie wewnętrznym.

2. Komitet Instrumentu Inwestycyjnego zatwierdza:

- a) wytyczne dotyczące wdrażania instrumentu inwestycyjnego, ramy oceny wpływu instrumentu na kwestie dotyczące rozwoju oraz propozycje zmian;
- b) strategię inwestycyjną i biznes plany dla instrumentu inwestycyjnego, w tym wskaźniki dotyczące wyników, w oparciu o cele umowy o partnerstwie AKP-WE i ogólne zasady wspólnotowej polityki rozwoju;
- c) roczne sprawozdania dotyczące instrumentu inwestycyjnego;
- d) wszelkie dokumenty z zakresu polityki ogólnej, w tym sprawozdania z oceny, dotyczące instrumentu inwestycyjnego.

3. Ponadto Komitet Instrumentu Inwestycyjnego wydaje opinie dotyczące:

- a) propozycji przyznania dotacji na spłatę odsetek na mocy art. 2 ust. 7 i art. 4 ust. 2 załącznika II do umowy o partnerstwie AKP-WE. W takich przypadkach Komitet Instrumentu Inwestycyjnego wydaje również opinię w sprawie wykorzystania takiej dotacji na spłatę odsetek. W celu usprawnienia procesu zatwierdzania dla działań o małym zasięgu Komitet Instrumentu Inwestycyjnego może wydać pozytywną opinię w zakresie wniosków EBI dotyczących globalnego przydziału dotacji na spłatę odsetek, które są następnie, bez kolejnej opinii Komitetu Instrumentu Inwestycyjnego lub Komisji, przydzielone przez EBI na konkretne projekty zgodnie z kryteriami określonymi w przydziale globalnym, w tym maksymalną kwotą dotacji na spłatę odsetek na każdy projekt;
- b) propozycji inwestycji ze środków instrumentu inwestycyjnego w odniesieniu do wszystkich projektów, które otrzymały negatywną opinię Komisji;
- c) innych propozycji dotyczących instrumentu inwestycyjnego opartych na ogólnych zasadach, o których mowa w wytycznych operacyjnych.

Ponadto władze EBI mogą od czasu do czasu zwrócić się do Komitetu Instrumentu Inwestycyjnego z wnioskiem o opinię w sprawie wszystkich propozycji finansowych lub w sprawie niektórych kategorii propozycji finansowych.

4. EBI jest odpowiedzialny za terminowe przedstawianie Komitetowi Instrumentu Inwestycyjnego wszelkich kwestii wymagających jego zgody lub opinii zgodnie z ust. 1, 2 i 3. Wszystkie propozycje przedstawiane komitetowi do zaopiniowania powinny być składane zgodnie z odpowiednimi kryteriami i zasadami określonymi w wytycznych operacyjnych.

5. EBI prowadzi ścisłą współpracę z Komisją i w odpowiednich przypadkach koordynuje swoje działania z innymi darczyńcami. W szczególności:

- a) EBI wraz z Komisją przygotowuje wytyczne dotyczące wdrażania instrumentu inwestycyjnego, o których mowa w ust. 2 lit. a), lub dokonuje ich przeglądu. EBI ponosi odpowiedzialność za zgodność z wytycznymi i gwarantuje, że wspierane przezeń projekty przestrzegają międzynarodowych norm socjalnych i związanych z ochroną środowiska oraz są spójne z celami umowy o partnerstwie AKP-WE i szeroko pojętymi zasadami polityki rozwoju Wspólnoty, a także z odpowiednimi krajowymi lub regionalnymi strategiami współpracy;
- b) EBI zwraca się wcześniej do Komisji o opinię w sprawach strategii inwestycyjnych, biznes planów i dokumentów z zakresu polityki ogólnej;
- c) EBI informuje Komisję o zarządzanych przez siebie projektach zgodnie z art. 14 ust. 2 i na etapie oceny projektu zwraca się do Komisji o opinię w sprawie zgodności projektów z odpowiednimi krajowymi lub regionalnymi strategiami współpracy lub, w odpowiednich przypadkach, z ogólnymi celami instrumentu inwestycyjnego;
- d) z wyjątkiem dotacji na spłatę odsetek zawierających się w globalnym przydziale, o którym mowa w ust. 3 lit. a), na etapie oceny projektu EBI zwraca się również do Komisji z wnioskiem o uznanie każdej propozycji przedstawionej Komitetowi Instrumentu Inwestycyjnego dotyczącej dotacji na spłatę odsetek za zgodną z art. 2 ust. 7 i art. 4 ust. 3 załącznika II do umowy o partnerstwie AKP-WE i z kryteriami określonymi w wytycznych operacyjnych instrumentu inwestycyjnego.

Jeżeli w ciągu dwóch tygodni od przedstawienia danej propozycji Komisja nie wyraziła negatywnej opinii, uznaje się, że opinia Komisji jest pozytywna lub że Komisja uznała daną propozycję za zgodną z wymienionymi wyżej przepisami i kryteriami. Jeżeli chodzi o opinie w sprawach projektów sektora finansowego lub publicznego oraz zgodę na dotacje na spłatę odsetek, Komisja może zwrócić się z wnioskiem o to, by propozycja ostatecznego projektu została jej przedstawiona w celu zaopiniowania lub zatwierdzenia dwa tygodnie przed jej wysłaniem do Komitetu Instrumentu Inwestycyjnego.

6. Wszystkie działania, o których mowa w ust. 2, są prowadzone przez EBI wyłącznie pod warunkiem uzyskania pozytywnej opinii Komitetu Instrumentu Inwestycyjnego.

Po uzyskaniu pozytywnej opinii Komitetu Instrumentu Inwestycyjnego EBI podejmuje decyzję dotyczącą danej propozycji zgodnie z własnymi procedurami. W szczególności może zdecydować o zaniechaniu działań związanych z wnioskiem. EBI informuje okresowo Komitet Instrumentu Inwestycyjnego i Komisję o przypadkach, w których zdecydował nie podejmować dalszych działań.

W przypadku pożyczek udzielanych z własnych zasobów oraz inwestycji z zasobów instrumentu inwestycyjnego, które nie

wymagają opinii Komitetu Instrumentu Inwestycyjnego, EBI podejmuje decyzje w sprawie wniosku zgodnie z własnymi procedurami i, w przypadku instrumentu inwestycyjnego, z wytycznymi i strategiami inwestycyjnymi zatwierdzonymi przez Komitet Instrumentu Inwestycyjnego.

Niezależnie od negatywnej opinii Komitetu Instrumentu Inwestycyjnego w sprawie propozycji dotacji na spłatę odsetek, EBI może podjąć dalsze działania w odniesieniu do danej pożyczki z pominięciem korzyści wynikających z dotacji na spłatę odsetek. EBI informuje okresowo Komitet Instrumentu Inwestycyjnego i Komisję o wszystkich przypadkach, w których zdecydował się podjąć takie działania.

W okolicznościach określonych w wytycznych operacyjnych i pod warunkiem że zasadniczy cel danej pożyczki lub inwestycji ze środków instrumentu inwestycyjnego pozostał niezmierniony, EBI może podjąć decyzję o zmianie warunków pożyczki lub inwestycji ze środków instrumentu inwestycyjnego pozytywnie zaopiniowanej przez Komitet Instrumentu Inwestycyjnego zgodnie z ust. 2 lub jakiegokolwiek pożyczki pozytywnie zaopiniowanej przez Komitet Instrumentu Inwestycyjnego odnośnie do dotacji na spłatę odsetek. W szczególności EBI może zdecydować o zwiększeniu kwoty pożyczki lub inwestycji ze środków instrumentu inwestycyjnego maksymalnie o 20 %.

W przypadku projektów korzystających z dotacji na spłatę odsetek, o których mowa w art. 2 ust. 7 załącznika II do umowy o partnerstwie AKP-WE, skutkiem takiego zwiększenia kwoty pożyczki może być proporcjonalne zwiększenie wartości dotacji na spłatę odsetek. EBI informuje okresowo Komitet Instrumentu Inwestycyjnego i Komisję o wszystkich przypadkach, w których zdecydował się podjąć takie działania. W przypadku projektów, o których mowa w art. 2 ust. 7 załącznika II do umowy o partnerstwie AKP-WE, jeżeli przedstawiono wniosek o zwiększenie wartości dotacji na spłatę odsetek, wówczas przed podjęciem działań przez EBI wymagana jest opinia Komitetu Instrumentu Inwestycyjnego.

7. EBI zarządza inwestycjami ze środków instrumentu inwestycyjnego i wszystkimi środkami, które posiada z tytułu tego instrumentu, zgodnie z celami umowy. W szczególności może wchodzić w skład organów zarządczych i nadzorczych podmiotów prawnych, w których zainwestowano środki instrumentu inwestycyjnego, oraz może porozumiewać się w kwestii praw, jakie posiada z tytułu instrumentu inwestycyjnego, zrzekać się ich i je zmieniać zgodnie z wytycznymi operacyjnymi.

TYTUŁ V

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 14

Wymagania dotyczące monitorowania i sprawozdawczości w zakresie postępu z realizacji pomocy w ramach EFR

1. Komisja i EBI, każde w swoim zakresie, monitorują wykorzystanie przez beneficjentów pomocy udzielonej w ramach EFR.

2. Okresowo EBI przekazuje Komisji informacje dotyczące realizacji projektów i programów finansowanych ze środków 10. EFR, którymi zarządza, zgodnie z procedurami określonymi w wytycznych operacyjnych instrumentu inwestycyjnego.

3. Komisja ocenia postęp w zakresie realizacji 10. EFR i przedstawia Radzie roczne sprawozdanie dotyczące realizacji pomocy i jej rezultatów oraz, w miarę możliwości, najważniejsze skutki, wyniki i wpływ pomocy. Sprawozdanie jest przesyłane również komitetowi EFR w celu wymiany poglądów, Parlamentowi Europejskiemu, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu i Komitetowi Regionów.

Sprawozdanie zawiera informacje odnoszące się do poprzedniego roku, dotyczące sfinansowanych środków, wyników działań monitorujących i oceniających, zaangażowania partnerów i harmonizacji ich działań, w tym realizacji poprzez współpracę delegowaną określoną w rozporządzeniu finansowym, o którym mowa w art. 10 ust. 2 umowy wewnętrznej, oraz wykonania zobowiązań i płatności z podziałem na kraje, regiony i sektory współpracy.

Zawiera ocenę wyników pomocy w wykorzenianiu ubóstwa, wykorzystując w możliwie największym stopniu szczegółowe i wymierne wskaźniki obrazujące rolę pomocy w spełnieniu zadań umowy o partnerstwie AKP-WE. Wskaźniki te są dostosowane do systemów kontroli w danym kraju lub regionie partnerskim oraz do wskaźników przyjętych przez wspólnotę darczyńców i kraj lub region partnerski w celu monitorowania strategii rozwoju.

Szczególną uwagę poświęca się postępowi na rzecz osiągnięcia milenijnych celów rozwoju.

Sprawozdania uwzględniają również postępy we wdrażaniu zasad koordynacji, odpowiedzialności krajowej i skuteczności pomocy, o których mowa w art. 1 niniejszego rozporządzenia, i obejmują środki towarzyszące wynikające z umów o partnerstwie gospodarczym.

4. EBI dostarcza Komitetowi Instrumentu Inwestycyjnego informacje na temat postępu w osiąganiu celów instrumentu inwestycyjnego. Zgodnie z art. 6b załącznika II do umowy o partnerstwie AKP-WE ogólne wyniki instrumentu inwestycyjnego podlegają wspólnemu przeglądowi w połowie i na koniec okresu 10. EFR. Przeglądu śródkresowego dokonują niezależni eksperci zewnętrzni we współpracy z EBI; jest on udostępniany Komitetowi Instrumentu Inwestycyjnego.

5. W 2010 r. Komisja przedstawi Radzie propozycję dotyczącą przeprowadzenia wraz z państwami AKP ogólnego przeglądu wyników na podstawie pkt 7 załącznika Ib do umowy o partnerstwie AKP-WE. Przegląd zawiera ocenę wyników finansowych, w szczególności ocenę stopnia wykonania zobowiązań

i wypłat, a także ocenę ilościową i jakościową, w szczególności ocenę rezultatów i wpływu, mierzonych pod kątem dokonanego postępu w osiąganiu milenijnych celów rozwoju. Podczas przeglądu sprawdzone zostaną możliwości lepszego dostosowania przyszłego wsparcia Wspólnoty dla państw AKP do istniejących strategii krajowych lub regionalnych, cykli programowania i cykli budżetowych oraz dalszej harmonizacji działań wśród darczyńców, a także zostaną wydane odpowiednie zalecenia w tym zakresie.

Artykuł 15

Ocena

1. Komisja i EBI regularnie oceniają rezultaty wprowadzania w życie polityk i programów geograficznych i tematycznych oraz polityk sektorowych, a także skuteczność programowania związaną z wykorzenianiem ubóstwa, w stosownych przypadkach poprzez niezależne oceny zewnętrzne, aby ustalić, czy osiągnięte zostały cele, i aby móc opracować zalecenia służące udoskonaleniu przyszłych działań. Szczególną uwagę poświęca się kwestii spójności wspólnotowej polityki rozwoju oraz postępowi na rzecz osiągnięcia milenijnych celów rozwoju.

2. Oceny te przeprowadza się wraz z krajem lub regionem partnerskim oraz w koordynacji z reprezentowanymi lokalnie państwami członkowskimi. W ich przeprowadzenie włącza się inne zainteresowane państwa członkowskie oraz, w odpowiednich przypadkach, innych darczyńców. Komisja stara się o wdrożenie zaleceń dotyczących skuteczności pomocy w odniesieniu do wspólnych ocen.

3. Komisja przesyła do wiadomości Rady, komitetu EFR i EBI krajowe i regionalne sprawozdania z oceny. Zgodnie z art. 11 ust. 4 państwa członkowskie mogą w każdej chwili złożyć wniosek o poddanie pod dyskusję konkretnych ocen komitetu EFR. Wyniki takiej dyskusji są uwzględniane przy opracowywaniu kolejnych programów i przydziale środków, koordynacji działań darczyńców i skuteczności pomocy.

4. Komisja włącza w proces oceny pomocy wspólnotowej odpowiednie zainteresowane strony, w tym podmioty pozarządowe.

Artykuł 16

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie jest stosowane w tym samym okresie co umowa wewnętrzna.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 14 maja 2007 r.

W imieniu Rady
F.-W. STEINMEIER
Przewodniczący

III

(Akty przyjęte na mocy Traktatu UE)

AKTY PRZYJĘTE NA MOCY TYTUŁU V TRAKTATU UE

DECYZJA RADY 2007/384/WPZiB

z dnia 14 maja 2007 r.

ustanawiająca mechanizm zarządzania finansowaniem wspólnych kosztów operacji Unii Europejskiej mających wpływ na kwestie wojskowe lub obronne (Athena)

(Wersja ujednolicona)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

w zakresie szybkiego reagowania, w szczególności na użytek zadań humanitarnych i ratowniczych.

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 13 ust. 3 i art. 28 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Decyzja Rady 2004/197/WPZiB z dnia 23 lutego 2004 r. ustanawiająca mechanizm zarządzania finansowaniem wspólnych kosztów operacji Unii Europejskiej mających wpływ na kwestie wojskowe lub obronne⁽¹⁾ została kilkakrotnie i w sposób zasadniczy zmieniona⁽²⁾. Ze względów przejrzystości i racjonalizacji decyzja ta powinna zostać ujednolicona.

(2) Na posiedzeniu w Helsinkach w dniach 10—11 grudnia 1999 r. Rada Europejska uzgodniła w szczególności, że państwa członkowskie, współpracujące na zasadzie dobrowolności w operacjach prowadzonych pod kierunkiem UE, do 2003 roku muszą być w stanie rozmieścić w ciągu 60 dni i utrzymać przez co najmniej jeden rok siły zbrojne w liczbie od 50 000 do 60 000 osób, zdolne do realizacji pełnego zakresu zadań petersberskich.

(3) Dnia 17 czerwca 2002 r. Rada zatwierdziła dokument 10155/02 w sprawie finansowania operacji zarządzania kryzysowego prowadzonych pod kierunkiem UE, mających wpływ na kwestie wojskowe lub obronne.

(4) W swoich konkluzjach z dnia 14 maja 2003 r. Rada potwierdziła potrzebę dysponowania zdolnościami

(5) Na posiedzeniu w Salonikach w dniach 19—20 czerwca 2003 r. Rada Europejska z zadowoleniem przyjęła wnioski z posiedzenia Rady w dniu 19 maja 2003 r., w szczególności potwierdzenie potrzeby zdolności wojskowych Unii Europejskiej w zakresie szybkiego reagowania.

(6) Dnia 22 września 2003 r. Rada zadecydowała, że Unia Europejska powinna wypracować umiejętność elastycznego zarządzania finansowaniem wspólnych kosztów operacji wojskowych o dowolnej skali, stopniu złożoności lub pilności, w szczególności przez ustanowienie, do dnia 1 marca 2004 r., stałego mechanizmu finansowania obciążeń ponoszonych z tytułu wspólnych kosztów wszelkich przyszłych operacji wojskowych Unii.

(7) W swoim sprawozdaniu z dnia 3 marca 2004 r. Komitet Wojskowy UE szczegółowo określił koncepcję zdolności wojskowych UE w zakresie szybkiego reagowania. Następnie w dniu 14 czerwca 2004 r. zdefiniował on koncepcję grup bojowych UE.

(8) W dniu 17 czerwca 2004 r. Rada Europejska zatwierdziła sprawozdanie w sprawie EPBiO, w którym podkreślono, że prace dotyczące zdolności UE w zakresie szybkiego reagowania powinny zostać przyspieszone w celu osiągnięcia wstępnej zdolności operacyjnej na początku 2005 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 63 z 28.2.2004, str. 68. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją 2007/91/WPZiB (Dz.U. L 41 z 13.2.2007, str. 11).

⁽²⁾ Patrz: załącznik V.

- (9) W świetle tych zmian wcześniejsze finansowanie operacji wojskowych UE powinno zostać usprawnione, w szczególności w odniesieniu do operacji szybkiego reagowania. Nowy system umożliwiający wcześniejsze finansowanie jest zatem planowany przede wszystkim na użytek operacji szybkiego reagowania; w określonych warunkach wkład wpłacony z góry może jednak zostać wykorzystany do wcześniejszego finansowania zwykłych operacji, szczególnie tych, w których przypadku odstęp czasu pomiędzy przyjęciem wspólnego działania a decyzją o rozpoczęciu operacji jest krótki.
- (10) Rada, po indywidualnym rozpatrzeniu każdego przypadku, podejmuje decyzję, czy dana operacja ma wpływ na kwestie wojskowe lub obronne w rozumieniu art. 28 ust. 3 Traktatu.
- (11) Traktat o Unii Europejskiej przewiduje w art. 28 ust. 3, że państwa członkowskie, których przedstawiciele w Radzie złożyli formalne oświadczenie na podstawie art. 23 ust. 1 akapit drugi Traktatu, nie są zobowiązane do wnoszenia wkładu w finansowanie operacji mających wpływ na kwestie wojskowe lub obronne.
- (12) Zgodnie z art. 6 Protokołu w sprawie stanowiska Danii dołączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, Dania nie uczestniczy w opracowaniu oraz wprowadzaniu w życie decyzji i działań Unii Europejskiej, które mają wpływ na kwestie polityczno-obronne, a zatem Dania nie uczestniczy w finansowaniu mechanizmu,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Definicje

Do celów niniejszej decyzji:

- a) „uczestniczące państwa członkowskie” oznaczają państwa członkowskie Unii Europejskiej z wyjątkiem Danii;
- b) „państwa wnoszące wkład” oznaczają państwa członkowskie wnoszące wkład w finansowanie danej operacji wojskowej, zgodnie z art. 28 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej, oraz państwa trzecie wnoszące wkład w finansowanie wspólnych kosztów tej operacji na podstawie umów zawartych między nimi a Unią Europejską;
- c) „operacje” oznaczają operacje UE mające wpływ na kwestie wojskowe lub obronne;
- d) „wojskowe działania wspierające” oznaczają operacje UE lub jej części, o których przeprowadzeniu zdecydowała Rada w ramach wsparcia udzielanego państwu trzeciemu lub organizacji trzeciej; operacje te mają wpływ na kwestie wojskowe lub obronne, ale nie są prowadzone pod dowództwem kwatery głównej UE.

ROZDZIAŁ 1

MECHANIZM

Artykuł 2

Ustanowienie mechanizmu

1. Niniejszym ustanawia się mechanizm zarządzania finansowaniem wspólnych kosztów operacji.
2. Mechanizmowi nadaje się nazwę „Athena”.
3. Mechanizm Athena działa w imieniu uczestniczących państw członkowskich lub, w odniesieniu do konkretnych operacji, państw wnoszących wkład zgodnie z definicją w art. 1.

Artykuł 3

Zdolność prawna

Mając na uwadze zarządzanie administracyjne finansowaniem operacji Unii Europejskiej mających wpływ na kwestie wojskowe lub obronne, mechanizm Athena ma zdolność prawną niezbędną w szczególności do posiadania rachunku bankowego, nabywania, posiadania lub zbywania mienia, zawierania umów i porozumień administracyjnych oraz występowania jako strona w postępowaniach sądowych. Athena jest mechanizmem o charakterze niezarobkowym.

Artykuł 4

Koordinacja ze stronami trzecimi

Mechanizm Athena koordynuje swoje działania z państwami członkowskimi, instytucjami Wspólnoty i organizacjami międzynarodowymi w zakresie wymaganym do realizacji jego zadań i w zgodzie z celami i politykami Unii Europejskiej.

ROZDZIAŁ 2

STRUKTURA ORGANIZACYJNA

Artykuł 5

Organy zarządzające i pracownicy

1. Mechanizmem Athena zarządzają, z upoważnienia Specjalnego Komitetu, następujące organy:
 - a) administrator;
 - b) dowódca każdej z operacji, w odniesieniu do operacji, którą dowodzi (zwany dalej „dowodcą operacji”);
 - c) księgowy.
2. Mechanizm Athena wykorzystuje w możliwie największym stopniu istniejące struktury administracyjne Unii Europejskiej. W miarę potrzeb mechanizm Athena angażuje pracowników przekazanych do jego dyspozycji przez instytucje UE lub oddelegowanych przez państwa członkowskie.

3. Sekretarz Generalny Rady może udostępnić administratorowi lub księgowemu personel niezbędny do sprawowania ich funkcji, na podstawie wniosku złożonego przez uczestniczące państwo członkowskie.

4. Organy i pracownicy mechanizmu Athena są angażowani do działań w zależności od potrzeb operacyjnych.

Artykuł 6

Specjalny Komitet

1. Ustanawia się Specjalny Komitet, w którego skład wchodzi po jednym przedstawicielu z każdego z uczestniczących państw członkowskich (Specjalny Komitet). Komisja bierze udział w posiedzeniach Specjalnego Komitetu bez prawa udziału w głosowaniu.

2. Specjalny Komitet sprawuje nadzór nad zarządzaniem mechanizmem Athena.

3. W przypadku omawiania przez Specjalny Komitet finansowania wspólnych kosztów danej operacji:

- a) w skład Specjalnego Komitetu wchodzi po jednym przedstawicielu z każdego z uczestniczących państw członkowskich;
- b) przedstawiciele wnoszących wkład państw trzecich uczestniczą w obradach Specjalnego Komitetu. Nie biorą udziału w głosowaniu ani nie są obecni podczas głosowania;
- c) dowódca operacji lub jego przedstawiciel uczestniczy w obradach Specjalnego Komitetu bez prawa udziału w głosowaniu.

4. Posiedzenia Specjalnego Komitetu zwołuje i jego obradami kieruje Prezydencja Rady Unii Europejskiej. Administrator zapewnia Specjalnemu Komitetowi sekretariat. Administrator sporządza protokoły zawierające wnioski z obrad komitetu. Administrator nie bierze udziału w głosowaniu.

5. Księgowy uczestniczy, w miarę konieczności, w obradach Specjalnego Komitetu bez prawa udziału w głosowaniu.

6. Na wniosek uczestniczącego państwa członkowskiego, administratora lub dowódcy operacji Prezydencja zwołuje posiedzenie Specjalnego Komitetu nie później niż w terminie 15 dni.

7. Administrator odpowiednio informuje Specjalny Komitet o wszelkich roszczeniach wobec mechanizmu Athena lub o wszelkich dotyczących go sporach.

8. Członkowie Specjalnego Komitetu podejmują decyzje jednomyślnie, z uwzględnieniem składu Komitetu określonego w ust. 1 i 3. Decyzje Komitetu mają moc wiążącą.

9. Specjalny Komitet zatwierdza wszystkie budżety, z uwzględnieniem odpowiednich kwot odniesienia, oraz wykonuje kompetencje przewidziane w art. 20, 21, 22, 23, 26, 27, 29, 31, 33, 34, 38, 39, 40 i 41.

10. Specjalny Komitet jest informowany przez administratora, dowódcę operacji i księgowego w sposób przewidziany niniejszą decyzją.

11. Teksty aktów zatwierdzonych przez Specjalny Komitet na podstawie art. 20, 21, 22, 23, 24, 26, 29, 31, 33, 34, 39, 40 i 41 podpisane są przez przewodniczącego Specjalnego Komitetu w momencie ich zatwierdzenia oraz przez administratora.

Artykuł 7

Administrator

1. Sekretarz Generalny Rady, po poinformowaniu Specjalnego Komitetu, mianuje administratora i co najmniej jednego zastępcę administratora na okres trzech lat.

2. Administrator wykonuje swoje obowiązki w imieniu mechanizmu Athena.

3. Administrator:

- a) sporządza wszelkie projekty budżetu i przedkłada je Specjalnemu Komitetowi. Część każdego projektu budżetu dotycząca wydatków na daną operację przygotowywana jest na podstawie wniosku dowódcy operacji;
- b) przyjmuje budżety po ich zatwierdzeniu przez Specjalny Komitet;
- c) pełni rolę urzędnika zatwierdzającego dochody, wspólne koszty poniesione w trakcie przygotowywania operacji lub w ich następstwie, jak również wspólne koszty operacyjne poniesione poza aktywną fazą operacji;
- d) odnośnie do dochodów wdraża porozumienia finansowe zawarte ze stronami trzecimi w związku z finansowaniem wspólnych kosztów operacji wojskowych Unii.

4. Administrator zapewnia przestrzeganie przepisów ustanowionych niniejszą decyzją oraz stosowanie decyzji Specjalnego Komitetu.

5. Administrator ma prawo przedsięwziąć wszelkie środki, jakie uzna za stosowne w celu realizacji wydatków finansowanych w ramach mechanizmu Athena. Administrator informuje Specjalny Komitet o przedsięwziętych środkach.

6. Administrator koordynuje prace dotyczące finansowych aspektów wojskowych operacji Unii. Administrator pełni rolę punktu kontaktowego w tych sprawach wobec administracji krajowych, a w stosownych przypadkach — wobec organizacji międzynarodowych.

7. Administrator odpowiada za wykonanie swoich obowiązków przed Specjalnym Komitetem.

Artykuł 8

Dowódca operacji

1. Dowódca operacji wykonuje w imieniu mechanizmu Athena swoje obowiązki w zakresie finansowania wspólnych kosztów operacji, którą dowodzi.
2. Dowódca podejmuje w odniesieniu do operacji, którą dowodzi, następujące działania:
 - a) przesyła administratorowi wnioski do części projektu budżetu „wydatki — wspólne koszty operacyjne”;
 - b) jako urzędnik zatwierdzający realizuje środki finansowe związane ze wspólnymi kosztami operacyjnymi; sprawuje nadzór nad wszelkimi osobami uczestniczącymi w realizacji tych środków finansowych, w tym w ramach prefinansowania; może udzielać zamówień i zawierać umowy w imieniu mechanizmu Athena; otwiera w imieniu mechanizmu Athena rachunek bankowy na potrzeby operacji, którą dowodzi.
3. Dowódca operacji ma prawo przedsięwziąć wszelkie środki, jakie uzna za stosowne w celu realizacji finansowanych w ramach mechanizmów Athena wydatków związanych z operacją, którą dowodzi. Dowódca informuje o przedsięwziętych środkach administratora i Specjalny Komitet.

Artykuł 9

Księgowy

1. Sekretarz Generalny Rady mianuje księgowego i co najmniej jednego zastępcę księgowego na okres dwóch lat.
2. Księgowy wykonuje swoje obowiązki w imieniu mechanizmu Athena.
3. Księgowy jest odpowiedzialny za:
 - a) właściwą realizację płatności, pobór dochodów i odzyskiwanie kwot uznanych za należne;
 - b) coroczne przygotowanie sprawozdania finansowego mechanizmu Athena, a po zakończeniu każdej operacji — sprawozdania finansowego dotyczącego danej operacji;
 - c) udzielanie wsparcia administratorowi, gdy ten składa Specjalnemu Komitetowi do zatwierdzenia roczne sprawozdania finansowe lub sprawozdania finansowe dotyczące danej operacji;
 - d) prowadzenie rachunkowości mechanizmu Athena;
 - e) ustanawianie zasad i metod rachunkowości oraz opracowywanie planu kont;
 - f) ustanawianie i walidację systemów księgowania dochodów, a w stosownych przypadkach — walidację systemów ustanowionych przez urzędnika zatwierdzającego w celu dostarczenia lub uzasadnienia informacji księgowych;

- g) przechowywanie dokumentów uzupełniających;
 - h) zarządzanie, wspólnie z administratorem, środkami finansowymi.
4. Administrator i dowódca operacji dostarczają księgowemu wszelkich informacji niezbędnych do sporządzenia sprawozdań finansowych prezentujących w sposób rzetelny stan aktywów finansowych mechanizmu Athena oraz stan wykonania budżetu, którym zarządza mechanizm Athena. Administrator i dowódca operacji gwarantują wiarygodność tych informacji.
 5. Księgowy odpowiada za wykonanie swoich obowiązków przed Specjalnym Komitetem.

Artykuł 10

Przepisy ogólne mające zastosowanie do administratora, księgowego i pracowników mechanizmu Athena

1. Funkcji administratora lub zastępcy administratora nie można łączyć z funkcją księgowego lub zastępcy księgowego.
2. Zastępca administratora działa z upoważnienia administratora. Zastępca księgowego działa z upoważnienia księgowego.
3. Zastępca administratora zastępuje administratora w razie jego nieobecności lub niemożności uczestniczenia w posiedzeniu. Zastępca księgowego zastępuje księgowego w razie jego nieobecności lub niemożności uczestniczenia w posiedzeniu.
4. Urzędnicy i inni pracownicy Wspólnot Europejskich, sprawując funkcje w imieniu mechanizmu Athena, podlegają zasadom i przepisom, które mają wobec nich zastosowanie.
5. Pracownicy przekazani do dyspozycji mechanizmu Athena przez państwa członkowskie podlegają takim samym przepisom jak te, które zostały ustanowione w decyzji Rady dotyczącej zasad mających zastosowanie do oddelegowanych ekspertów krajowych, jak również przepisom przyjętym przez ich administrację krajową oraz instytucje Wspólnoty lub mechanizm Athena.
6. Przed mianowaniem pracownicy mechanizmu Athena powinni przejść postępowanie sprawdzające pod względem bezpieczeństwa uprawniające ich do dostępu do informacji niejawnych na poziomie co najmniej „Secret UE” przechowywanych przez Radę lub równorzędne postępowanie sprawdzające przeprowadzone przez państwo członkowskie.
7. Administrator ma prawo negocjować i zawierać porozumienia z państwami członkowskimi lub instytucjami Wspólnoty, mając na względzie wcześniejsze wyznaczenie tych pracowników, którzy w razie potrzeby mogą zostać natychmiast przekazani do dyspozycji mechanizmu Athena.

ROZDZIAŁ 3

POROZUMIENIA ADMINISTRACYJNE Z PAŃSTWAMI CZŁONKOWSKIMI, INSTYTUCJAMI UE, PAŃSTWAMI TRZECIMI I ORGANIZACJAMI MIĘDZYKRAJOWYMI

Artykuł 11

Porozumienia administracyjne z państwami członkowskimi lub instytucjami UE

1. W celu ułatwienia zamówień w ramach operacji na jak najkorzystniejszych warunkach, mogą być negocjowane z państwami członkowskimi lub instytucjami UE porozumienia administracyjne. Porozumienia te są zawierane w formie wymiany listów między mechanizmem Athena reprezentowanym przez dowódcę operacji lub, w przypadku braku dowódcy operacji, przez administratora a właściwymi organami administracyjnymi zainteresowanych państw członkowskich lub instytucji UE.

2. Przed podpisaniem takiego porozumienia przeprowadzane są konsultacje ze Specjalnym Komitetem.

Artykuł 12

Porozumienia administracyjne z państwem trzecim lub organizacją międzynarodową

1. Porozumienie administracyjne może być negocjowane z państwem trzecim lub organizacją międzynarodową w szczególności w celu ułatwienia zamówień w teatrze działań na jak najkorzystniejszych warunkach, biorąc pod uwagę ograniczenia operacyjne. Porozumienia te są zawierane w formie wymiany listów między mechanizmem Athena reprezentowanym przez dowódcę operacji lub, w przypadku braku dowódcy operacji, przez administratora, a właściwymi organami administracyjnymi zainteresowanego państwa trzeciego lub organizacji międzynarodowej.

2. Wszelkie takie porozumienia przed podpisaniem są przedkładane Specjalnemu Komitetowi do zatwierdzenia.

Artykuł 13

Porozumienia administracyjne stałe i *ad hoc* w sprawie zasad płatności wkładów przez państwa trzecie

1. W ramach umów zawartych między UE a państwami trzecimi wskazanymi przez Radę jako potencjalne państwa wnoszące wkład w operacje UE lub państwa wnoszące wkład w konkretną operację UE administrator przeprowadza negocjacje z tymi państwami trzecimi w celu zawarcia porozumień administracyjnych stałych lub *ad hoc*. Porozumienia te mają formę wymiany listów między mechanizmem Athena a właściwymi służbami administracyjnymi zainteresowanych państw trzecich i ustalane są w nich zasady niezbędne do ułatwienia sprawnej realizacji płatności z tytułu wkładów w przyszłe operacje wojskowe UE.

2. Do czasu zawarcia porozumień, o których mowa w ust. 1, administrator może przedsięwziąć środki niezbędne do ułat-

wienia realizacji płatności przez wnoszące wkład państwa trzecie.

3. Administrator informuje z wyprzedzeniem Specjalny Komitet o planowanych porozumieniach przed ich podpisaniem w imieniu mechanizmu Athena.

4. W przypadku rozpoczęcia przez Unię operacji wojskowej administrator wdraża porozumienia z państwami trzecimi wnoszącymi wkład w tę operację w odniesieniu do kwot wkładu, jakie ustaliła Rada.

ROZDZIAŁ 4

RACHUNKI BANKOWE

Artykuł 14

Otwarcie i cel

1. Administrator otwiera co najmniej jeden rachunek bankowy w imieniu mechanizmu Athena.

2. Wszelkie rachunki bankowe otwierane są w renomowanej instytucji finansowej mającej siedzibę w państwie członkowskim.

3. Państwa wnoszące wkład wpłacają swoje wkłady na rachunki, o których mowa powyżej. Z rachunków tych przekazywane są płatności na pokrycie kosztów zarządzanych przez mechanizm Athena i zaliczki dla dowódcy operacji w wysokości niezbędnej do realizacji wydatków związanych ze wspólnymi kosztami operacji wojskowej. Przekroczenie stanu rachunku jest niedopuszczalne.

Artykuł 15

Zarządzanie środkami finansowymi

1. Każda płatność z rachunku mechanizmu Athena wymaga dwóch podpisów: administratora lub jego zastępcy oraz księgowego lub jego zastępcy.

2. Środki finansowe zarządzane przez mechanizm Athena, w tym środki finansowe powierzone dowódcy operacji, mogą zostać ulokowane jedynie w renomowanej instytucji finansowej, w euro, na rachunku bieżącym lub krótkoterminowym.

ROZDZIAŁ 5

WSPÓLNE KOSZTY

Artykuł 16

Definicja wspólnych kosztów i okresy kwalifikowalności

1. Wspólne koszty wymienione w załączniku I ponosi mechanizm Athena, bez względu na to, kiedy zostały poniesione. Jeśli zaksięgowano je w artykule budżetu dotyczącym operacji, z którą są najbardziej związane, należy je uważać za koszty operacyjne tej operacji. W przeciwnym razie należy je traktować jako wspólne koszty poniesione w trakcie przygotowania operacji lub w ich następstwie.

2. Ponadto mechanizm Athena ponosi wspólne koszty operacyjne wymienione w załączniku II w okresie od momentu zatwierdzenia koncepcji zarządzania kryzysowego dla operacji do momentu mianowania dowódcy operacji. W szczególnych okolicznościach, po konsultacji z Komitetem Politycznym i Bezpieczeństwa, Specjalny Komitet może zmienić okres, podczas którego koszty te ponoszone są przez mechanizm Athena.

3. Podczas aktywnej fazy operacji, która trwa od dnia mianowania dowódcy operacji do dnia zaprzestania działalności przez kwaterę główną operacji, mechanizm Athena ponosi jako koszty operacyjne następujące wspólne koszty:

- a) wspólne koszty wymienione w załączniku III-A;
- b) wspólne koszty wymienione w załączniku III-B, o ile Rada tak zdecydowała.

4. Podczas aktywnej fazy wojskowego działania wspierającego określonego przez Radę mechanizm Athena ponosi, jako wspólne koszty operacyjne, wspólne koszty określone przez Radę indywidualnie dla każdego przypadku przez odniesienie do załącznika III.

5. Wspólne koszty operacyjne operacji obejmują również wydatki niezbędne do likwidacji operacji, wymienione w załączniku IV.

Operację należy uważać za zlikwidowaną z chwilą, gdy sprzęt i infrastruktura wspólnie finansowane w celu przeprowadzenia operacji znalazły ostateczne przeznaczenie i zostało sporządzone sprawozdanie finansowe dotyczące operacji.

6. Wydatki poniesione w celu pokrycia kosztów, które tak czy inaczej zostałyby poniesione przez co najmniej jedno państwo wnoszące wkład, instytucję Wspólnoty lub organizację międzynarodową, niezależnie od sposobu organizacji operacji, nie mogą zostać zakwalifikowane jako wspólne koszty.

7. Specjalny Komitet może w poszczególnych przypadkach zdecydować, że z powodu szczególnych okoliczności niektóre koszty dodatkowe, inne niż te, które są wymienione w załączniku III-B, są uważane za wspólne koszty dla jednej danej operacji podczas jej aktywnej fazy.

8. Za pośrednictwem administratora Rada i Specjalny Komitet są informowane przez państwa członkowskie o uzgodnieniach dotyczących podziału kosztów, w których uczestniczą w kontekście operacji UE.

Artykuł 17

Ćwiczenia

1. Wspólne koszty ćwiczeń Unii Europejskiej finansowane są za pośrednictwem mechanizmu Athena zgodnie z przepisami i procedurami podobnymi do obowiązujących w przypadku operacji, w które wnoszą wkład wszystkie uczestniczące państwa członkowskie.

2. Na wspólne koszty ćwiczeń składają się, po pierwsze, koszty dodatkowe przenośnej lub stałej kwatery głównej, a po drugie, koszty dodatkowe poniesione przez UE w związku z wykorzystaniem wspólnych środków i zdolności NATO udostępnionych na potrzeby ćwiczeń.

3. Wspólne koszty ćwiczeń nie obejmują kosztów związanych z:

- a) pozyskaniem kapitału, włącznie z zakupem budynków, infrastruktury i sprzętu;
- b) fazą planowania i przygotowania ćwiczeń;
- c) transportem, koszarami i zakwaterowaniem wojska.

Artykuł 18

Kwota odniesienia

Każde wspólne działanie, na mocy którego Rada decyduje o przeprowadzeniu przez Unię operacji wojskowej, oraz każde wspólne działanie lub decyzja, na mocy których Rada decyduje o przedłużeniu czasu trwania operacji Unii, określa kwotę odniesienia dla wspólnych kosztów danej operacji. Administrator, przy wsparciu szczególnie ze strony sztabu wojskowego Unii i dowódcy operacji, o ile został mianowany, szacuje kwotę uznaną za niezbędną do pokrycia wspólnych kosztów operacji w planowanym okresie. Administrator, za pośrednictwem Prezydencji, przedstawia tę kwotę organom Rady odpowiedzialnym za rozpatrzenie projektu wspólnego działania lub decyzji.

ROZDZIAŁ 6

BUDŻET

Artykuł 19

Zasady budżetowe

1. Budżet, sporządzany w euro, jest aktem określającym i zatwierdzającym wszystkie dochody i wydatki zarządzane przez ATHENĘ na każdy rok budżetowy.

2. Wszelkie wydatki powiązane są z konkretną operacją, z wyjątkiem odpowiednich przypadków dotyczących kosztów wymienionych w załączniku I.

3. Środki zapisane w budżecie zatwierdzone są na czas trwania roku budżetowego, który rozpoczyna się dnia 1 stycznia, a kończy dnia 31 grudnia tego samego roku.

4. Należy zapewnić równowagę dochodów i wydatków w budżecie.

5. Żadne dochody ani wydatki nie mogą być realizowane w inny sposób niż przez przydzielenia ich do odpowiedniej pozycji w budżecie w ramach limitu środków w nim przewidzianych.

Artykuł 20

Sporządzenie i przyjęcie budżetu rocznego

1. Corocznie administrator sporządza projekt budżetu na kolejny rok budżetowy, korzystając z pomocy poszczególnych dowódców operacji w części dotyczącej „wspólnych kosztów operacyjnych”. Administrator przedkłada projekt budżetu Specjalnemu Komitetowi nie później niż do dnia 31 października.
2. Projekt zawiera:
 - a) środki uznane za niezbędne do pokrycia wspólnych kosztów poniesionych w trakcie przygotowywania operacji lub w ich następstwie;
 - b) środki uznane za niezbędne do pokrycia wspólnych kosztów operacyjnych trwających lub planowanych operacji, w tym, w stosownych przypadkach, zwrotu wspólnych kosztów prefinansowanych przez państwo lub stronę trzecią;
 - c) prognozę dochodów niezbędnych do pokrycia wydatków.
3. Środki na zobowiązania i środki na płatności klasyfikowane są według tytułów i rozdziałów grupujących wydatki według typu lub celu i, w miarę potrzeby, podzielonych dalej na artykuły. Projekt budżetu zawiera szczegółowe uwagi dotyczące poszczególnych rozdziałów lub artykułów. Każdej operacji poświęcony jest osobny tytuł. Jeden osobny tytuł stanowi ogólną część budżetu i obejmuje wspólne koszty poniesione w trakcie przygotowywania operacji lub w ich następstwie.
4. Każdy tytuł może zawierać rozdział zatytułowany „środki tymczasowe”. Środki te są zapisywane w budżecie, jeżeli występuje poważnie uzasadniona niepewność co do kwoty niezbędnych środków lub zakresu realizacji zapisanych środków.
5. Dochody składają się z:
 - a) wkładów płatnych przez uczestniczące i wnoszące wkład państwa członkowskie oraz, w stosownych przypadkach, przez wnoszące wkład państwa trzecie;
 - b) dochodów różnych, podzielonych według tytułów, obejmujących uzyskane odsetki, dochody ze sprzedaży i wynik budżetowy z poprzedniego roku budżetowego, po jego ustaleniu przez Specjalny Komitet.
6. Specjalny Komitet zatwierdza projekt budżetu do dnia 31 grudnia. Administrator przyjmuje zatwierdzony budżet i powiadamia o tym fakcie uczestniczące i wnoszące wkład państwa.

Artykuł 21

Budżety korygujące

1. W przypadku niemożliwych do uniknięcia, wyjątkowych lub nieprzewidzianych okoliczności, w szczególności gdy

operacja zostaje ustanowiona w czasie trwania roku budżetowego, administrator przedkłada projekt budżetu korygującego. Jeśli projekt budżetu korygującego zakłada znaczne przekroczenie kwoty odniesienia dla danej operacji, Specjalny Komitet może wystąpić do Rady z wnioskiem o jego zatwierdzenie.

2. Projekt budżetu korygującego jest sporządzany, przedkładany, zatwierdzany, przyjmowany i notyfikowany zgodnie z tą samą procedurą, jaka obowiązuje w przypadku budżetu rocznego. Jeżeli jednak budżet korygujący wiąże się z rozpoczęciem operacji wojskowej Unii, należy do niego dołączyć szczegółową ocenę skutków finansowych dotyczącą przewidywanych wspólnych kosztów całej operacji. Specjalny Komitet omawia projekt budżetu korygującego, uwzględniając jego pilny charakter.

Artykuł 22

Przesunięcia środków

1. Administrator może w stosownych przypadkach dokonać przesunięcia środków na wniosek dowódcy operacji. Administrator informuje Specjalny Komitet o swoim zamiarze co najmniej na tydzień przed dokonaniem przesunięcia, o ile pozwala na to pilny charakter sytuacji. Przesunięcie wymaga jednak uprzedniej zgody Specjalnego Komitetu, jeżeli:

- a) planowane przesunięcie zmieni łączną wysokość środków przewidzianych na daną operację;

lub

- b) planowane przesunięcia między rozdziałami w trakcie roku budżetowego przekraczają 10 % środków zapisanych w rozdziale, z którego środki są podejmowane, jak wykazuje budżet przyjęty na ten rok budżetowy według stanu na dzień przedłożenia wniosku o dane przesunięcie.

2. W ciągu trzech miesięcy od daty rozpoczęcia operacji dowódca operacji może dokonać przesunięcia przydzielonych na nią środków między artykułami i rozdziałami w części budżetu dotyczącej „wspólnych kosztów operacyjnych”, jeżeli uzna to za konieczne dla prawidłowego przeprowadzenia operacji. Dowódca operacji informuje o tym fakcie administratora i Specjalny Komitet.

Artykuł 23

Przeniesienie środków

1. Zasadniczo środki przeznaczone na pokrycie wspólnych kosztów poniesionych w trakcie przygotowywania operacji lub w ich następstwie, których nie wykorzystano, są anulowane na koniec roku budżetowego.

2. Środki przeznaczone na pokrycie kosztów składowania materiałów i sprzętu zarządzanego przez mechanizm Athena mogą zostać jednorazowo przeniesione na następny rok budżetowy, jeśli dokonano ich przydziału na następny rok przed dniem 31 grudnia bieżącego roku budżetowego. Środki przeznaczone na pokrycie wspólnych kosztów operacyjnych mogą zostać przeniesione, jeśli są niezbędne do celów operacji, która nie została w pełni zlikwidowana.

3. Administrator przedkłada Specjalnemu Komitetowi wnioski o przeniesienie środków z poprzedniego roku budżetowego do dnia 15 lutego. Wnioski są uważane za zatwierdzone, chyba że Specjalny Komitet zadecyduje inaczej do dnia 15 marca.

Artykuł 24

Przewidywane wykonanie budżetu

Po zatwierdzeniu budżetu rocznego środki mogą być wykorzystywane na pokrycie zobowiązań i płatności, o ile jest to niezbędne z operacyjnego punktu widzenia.

ROZDZIAŁ 7

WKŁADY I ZWROTY

Artykuł 25

Określenie wysokości wkładów

1. Środki na płatności przewidziane na pokrycie wspólnych kosztów poniesionych w trakcie przygotowywania operacji lub w ich następstwie, które nie zostały pokryte przez dochody różne, są finansowane z wkładów uczestniczących państw członkowskich.

2. Środki na płatności przewidziane na pokrycie wspólnych kosztów operacyjnych danej operacji pokrywane są z wkładów państw członkowskich i państw trzecich wnoszących wkład w tę operację.

3. Wkłady płatne przez państwa członkowskie wnoszące wkład w daną operację są równe kwocie środków na płatności zapisanych w budżecie na pokrycie wspólnych kosztów operacyjnych tej operacji, pomniejszonej o kwoty wkładów płatnych przez państwa trzecie wnoszące wkład w tę samą operację zgodnie z art. 13.

4. Podział wkładów między państwa członkowskie, które są zobowiązane wnieść wkład, ustala się według kryterium produktu narodowego brutto, zgodnie z art. 28 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej oraz zgodnie z decyzją Rady 2000/597/WE, Euratom z dnia 29 września 2000 r. w sprawie systemu środków własnych Wspólnot Europejskich⁽¹⁾ lub inną decyzją Rady, która może ją zastąpić.

⁽¹⁾ Dz.U. L 253 z 7.10.2000, str. 42.

5. Dane wymagane do obliczenia wysokości wkładów są określone w kolumnie „Zasoby własne oparte na DNB” tabeli „Podsumowanie finansowania budżetu ogólnego według typu zasobów własnych i państwa członkowskiego” załączonej do ostatnio przyjętego budżetu Wspólnot Europejskich. Wkład każdego państwa członkowskiego, od którego jest on należny, jest proporcjonalny do udziału dochodu narodowego brutto (DNB) tego państwa członkowskiego w łącznym DNB państw członkowskich, od których należny jest wkład.

Artykuł 26

Harmonogram płatności wkładów

1. Jeśli Rada przyjęła kwotę odniesienia dla operacji wojskowej Unii, wnoszące wkład państwa członkowskie wpłacają swoje wkłady w wysokości 30 % kwoty odniesienia, chyba że Rada określi wyższą wartość procentową wpłaty.

2. Na wniosek administratora Specjalny Komitet może zdecydować, że przed przyjęciem budżetu korygującego dla danej operacji państwa zostaną wezwane do wniesienia dodatkowych wkładów. Specjalny Komitet może podjąć decyzję o skierowaniu sprawy do właściwych organów przygotowawczych Rady.

3. Jeśli w budżecie zapisano środki na pokrycie wspólnych kosztów operacyjnych danej operacji, państwa członkowskie wpłacają pozostałą część wkładów należnych za tę operację zgodnie z art. 25, po odliczeniu wkładów, jakich dotychczas od nich zażądano w związku z tą samą operacją, w tym samym roku budżetowym. Jeżeli jednak planuje się, że czas trwania operacji przekroczy sześć miesięcy, pozostała część wkładów wpłacana jest w ratach półrocznych. W takim przypadku pierwsza rata jest wpłacana w ciągu dwóch miesięcy od rozpoczęcia operacji; druga rata jest wpłacana w terminie, który ustali Specjalny Komitet stanowiący na wniosek administratora, z uwzględnieniem potrzeb operacyjnych. Specjalny Komitet może odstąpić od zastosowania tych przepisów.

4. Po przyjęciu kwoty odniesienia lub budżetu administrator wysyła odpowiednie wezwania do wniesienia wkładów pismem skierowanym do krajowych administracji, których dane adresowe zostały mu przekazane.

5. Bez uszczerbku dla innych przepisów niniejszej decyzji, wkłady są wnoszone w ciągu 30 dni od wysłania odpowiedniego wezwania do wniesienia wkładów.

6. Każde z wnoszących wkład państw uiszcza opłaty bankowe związane z wniesieniem jego własnego wkładu.

7. Administrator potwierdza odbiór wkładów.

Artykuł 27

Wcześniejsze finansowanie

1. W przypadku operacji wojskowych szybkiego reagowania UE, wkłady są należne od państw członkowskich wnoszących wkład na poziomie kwoty odniesienia. Bez uszczerbku dla art. 26 ust. 3 płatności dokonuje się według określonych poniżej zasad.
2. Do celów wcześniejszego finansowania operacji wojskowych szybkiego reagowania UE uczestniczące państwa członkowskie:
 - a) wpłacają z góry swoje wkłady na rzecz mechanizmu Athena;
 - b) lub, gdy Rada zdecyduje o przeprowadzeniu operacji wojskowej szybkiego reagowania UE, w której finansowanie wnoszą one wkład, wpłacają swoje wkłady w koszty wspólne tej operacji na poziomie kwoty odniesienia w ciągu 5 dni od daty wysłania wezwania, o ile Rada nie zdecyduje inaczej.
3. Do celów, o których mowa powyżej, Specjalny Komitet, w którego skład wchodzi przedstawiciel każdego państwa członkowskiego, które zdecydowało się na wpłacenie swoich wkładów z góry (zwanego dalej „państwem członkowskim wpłacającym wkład z góry”), zapisuje w osobnym tytule budżetu środki tymczasowe. Środki tymczasowe pokrywane są z wkładów płatnych przez państwa członkowskie wpłacające wkład z góry w ciągu 90 dni od daty wysłania wezwania do wniesienia takich wkładów.
4. Bez uszczerbku dla art. 26 ust. 3 wkłady należne od państwa członkowskiego wpłacającego wkład z góry z tytułu operacji szybkiego reagowania, do wysokości wkładu, który zapłaciło w ramach środków tymczasowych, o których mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, są płatne w ciągu 90 dni od daty wysłania wezwania. Podobna kwota może zostać udostępniona dowódcy operacji z wkładów wpłaconych z góry.
5. Niezależnie od przepisów art. 22 wszelkie tymczasowe środki, o których mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, które zostały wykorzystane na cele operacji, są uzupełniane w ciągu 90 dni od daty przekazania wezwania.
6. Bez uszczerbku dla przepisów ust. 1 każde państwo członkowskie wpłacające wkład z góry może w określonych okolicznościach upoważnić administratora do wykorzystania jego wkładu wpłaconego z góry do pokrycia swojego wkładu w operację, w której uczestniczy, inną niż operacja szybkiego reagowania. Wpłacony z góry wkład zostaje uzupełniony przez zainteresowane państwo członkowskie w ciągu 90 dni od wysłania wezwania.
7. W przypadku gdy na potrzeby danej operacji, innej niż operacja szybkiego reagowania, niezbędne są środki finansowe przed otrzymaniem wystarczającej kwoty wkładów na rzecz tej operacji, wkłady wpłacone z góry przez państwa członkowskie wnoszące wkład w finansowanie tej operacji — po uzyskaniu

zgody państw członkowskich wpłacających wkład z góry — mogą zostać wykorzystane do wysokości 50 % ich kwoty na pokrycie wkładów należnych w związku z daną operacją. Wkłady wpłacone z góry są uzupełniane przez państwa członkowskie wpłacające wkład z góry w ciągu 90 dni od wysłania wezwania.

8. Niezależnie od przepisów art. 33 ust. 3 dowódca operacji może zaciągać zobowiązania i dokonywać płatności w ramach udostępnionych mu kwot.

9. Każde państwo członkowskie może zmienić swoją decyzję o wniesieniu wkładu z góry przez powiadomienie o tym administratora z przynajmniej trzymiesięcznym wyprzedzeniem.

Artykuł 28

Zwrot prefinansowania

1. Państwo członkowskie, państwo trzecie lub, w stosownym przypadku, organizacja międzynarodowa upoważniona przez Radę do prefinansowania części wspólnych kosztów operacji może otrzymać od mechanizmu Athena zwrot wpłaconych kwot, składając wniosek, wraz z wymaganymi dokumentami uzupełniającymi, skierowany do administratora nie później niż w ciągu dwóch miesięcy od daty zakończenia danej operacji.
2. Wnioski o zwrot, które nie zostały zatwierdzone przez dowódcę operacji i administratora, nie są uznawane.
3. W przypadku zatwierdzenia wniosku o zwrot złożonego przez wnoszące wkład państwo zwracana kwota może zostać odliczona przy kolejnym wezwaniu do wniesienia wkładu skierowanym do tego państwa przez administratora.
4. Jeśli w momencie zatwierdzenia wniosku nie przewiduje się żadnych wezwań do wniesienia wkładów lub jeśli kwota podana w zatwierdzonym wniosku o zwrot przekracza przewidywany wkład, administrator dokonuje płatności zwracanej kwoty w ciągu 30 dni, uwzględniając przepływy pieniężne mechanizmu Athena oraz potrzeby w zakresie finansowania wspólnych kosztów danej operacji.
5. Zgodnie z niniejszą decyzją zwrot jest należny, nawet jeśli operacja zostanie odwołana.

Artykuł 29

Zarządzanie przez mechanizm Athena wydatkami nienależącymi do wspólnych kosztów

1. Specjalny Komitet, na wniosek administratora lub państwa członkowskiego, może postanowić, że zarządzanie administracyjne niektórymi wydatkami związanymi z operacją, szczególnie w obszarze wsparcia sił osobowych/aprowizacji i pralni, jest powierzane mechanizmowi Athena, przy czym pozostaje obowiązkiem zainteresowanego państwa członkowskiego.

2. Specjalny Komitet może na mocy decyzji upoważnić dowódcę operacji do zawierania umów dotyczących zaopatrzenia, o którym mowa powyżej, w imieniu państw członkowskich uczestniczących w operacji. Komitet może zatwierdzić prefinansowanie wydatków państw członkowskich z budżetu mechanizmu Athena lub zdecydować, że mechanizm Athena z wyprzedzeniem pobierze od państw członkowskich środki finansowe niezbędne do wywiązania się z zawartych umów.

3. Mechanizm Athena prowadzi rachunkowość dotyczącą wydatków poniesionych przez poszczególne państwa członkowskie, powierzonych jej w zarząd. Co miesiąc mechanizm Athena wysyła każdemu z państw członkowskich zestawienie wydatków danego państwa poniesionych przez mechanizm Athena lub jego pracowników w ciągu poprzedniego miesiąca oraz wezwanie do wpłacenia środków finansowych wymaganych do pokrycia tych wydatków. Państwa członkowskie wpłacają wymagane środki finansowe na rzecz mechanizmu Athena w ciągu 30 dni od daty wysłania wezwania do wpłaty środków finansowych.

Artykuł 30

Odsetki za zwłokę

1. Jeśli państwo nie wypełnia swoich zobowiązań finansowych, na zasadzie analogii stosuje się wspólnotowe przepisy dotyczące odsetek za zwłokę, określone w art. 71 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich⁽¹⁾ w odniesieniu do wpłaty wkładów do budżetu Wspólnoty.

2. Jeżeli płatność jest opóźniona o nie więcej niż dziesięć dni, odsetki nie są naliczane. Jeżeli płatność opóźniona jest o więcej niż dziesięć dni, naliczane są odsetki za cały okres zwłoki.

ROZDZIAŁ 8

REALIZACJA WYDATKÓW

Artykuł 31

Zasady

1. Środki mechanizmu Athena wykorzystywane są zgodnie z zasadami należytego zarządzania finansami, tj. zasadami oszczędności, wydajności i skuteczności.

2. Urzędnicy zatwierdzający odpowiadają za realizację dochodów lub wydatków mechanizmu Athena zgodnie z zasadami należytego zarządzania finansami, aby zapewnić przestrzeganie wymogów legalności i prawidłowości. Urzędnicy zatwierdzający zaciągają zobowiązania budżetowe i prawne, rozliczają i zatwierdzają wydatki oraz prowadzą działania poprzedzające realizację środków. Urzędnik zatwierdzający może delegować swoje obowiązki innym osobom na mocy decyzji określającej:

a) pracowników odpowiedniego szczebla, upoważnionych do takiej delegacji;

b) zakres przekazywanych uprawnień; oraz

c) zakres, w jakim osoby delegowane mogą subdelegować przekazane im uprawnienia.

3. Należy zapewnić realizację środków zgodnie z zasadą rozdzielności funkcji urzędnika zatwierdzającego i księgowego. Nie można łączyć obowiązków urzędnika zatwierdzającego i księgowego. Wszelkie płatności dokonywane ze środków finansowych zarządzanych przez mechanizm Athena wymagają dwóch podpisów: urzędnika zatwierdzającego i księgowego.

4. W przypadku gdy realizacja wspólnych wydatków została powierzona państwu członkowskiemu, instytucji Wspólnoty lub, w stosownych przypadkach, organizacji międzynarodowej, wówczas — bez uszczerbku dla niniejszej decyzji — to państwo, instytucja lub organizacja stosuje przepisy mające zastosowanie do realizacji jej własnych wydatków. Jeśli administrator realizuje wydatki bezpośrednio, dokonuje tego zgodnie z zasadami mającymi zastosowanie do wykonywania budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich — sekcja „Rada”.

5. Administrator może jednak dostarczyć Prezydencji elementy przydatne do opracowania wniosku skierowanego do Rady lub Specjalnego Komitetu w sprawie przepisów dotyczących realizacji wspólnych wydatków.

6. Specjalny Komitet może zatwierdzić przepisy dotyczące realizacji wspólnych wydatków, które odbiegają od przepisów ust. 4.

Artykuł 32

Wspólne koszty poniesione w trakcie przygotowywania operacji i w ich następstwie

Administrator pełni obowiązki urzędnika zatwierdzającego w przypadku wydatków na pokrycie wspólnych kosztów poniesionych w trakcie przygotowywania operacji lub w ich następstwie.

Artykuł 33

Wspólne koszty operacyjne

1. Dowódca operacji wykonuje obowiązki urzędnika zatwierdzającego związane z wydatkami na pokrycie wspólnych kosztów operacyjnych operacji, którą dowodzi. Jednak w odniesieniu do wydatków na pokrycie wspólnych kosztów operacyjnych poniesionych w trakcie fazy przygotowawczej konkretnej operacji, zrealizowanych bezpośrednio przez mechanizm Athena, lub związanych z operacją po zakończeniu jej aktywnej fazy, obowiązki urzędnika zatwierdzającego wykonuje administrator.

2. Administrator przelewa kwoty wymagane do realizacji wydatków związanych z operacją z rachunku bankowego mechanizmu Athena na rzecz dowódcy operacji, na jego wniosek, na rachunek bankowy otwarty w imieniu mechanizmu Athena; dowódca operacji przekazuje szczegółowe dane dotyczące tego rachunku.

⁽¹⁾ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, str. 1.

3. W drodze odstępstwa od art. 19 ust. 5 przyjęcie kwoty odniesienia upoważnia administratora i dowódcę operacji, w ramach ich odpowiednich kompetencji, do skorzystania z prawa do zaciągania zobowiązań i dokonywania płatności związanych z wydatkami na daną operację w wysokości do 30 % kwoty odniesienia, chyba że Rada określi wyższą wartość procentową. Specjalny Komitet, na wniosek administratora, ma prawo w drodze decyzji zezwolić na zaciągnięcie zobowiązań i dokonanie płatności związanych z dodatkowymi wydatkami. Specjalny Komitet może, za pośrednictwem Prezydencji, przekazać sprawę do rozpatrzenia właściwym organom przygotowawczym Rady. Odstępstwo to przestaje mieć zastosowanie od daty przyjęcia budżetu danej operacji.

4. W okresie przed przyjęciem budżetu operacji administrator i dowódca operacji lub jego przedstawiciel co miesiąc składają Specjalnemu Komitetowi sprawozdania dotyczące kwestii leżących w zakresie ich kompetencji w odniesieniu do kosztów kwalifikowanych jako wspólne koszty tej operacji. Specjalny Komitet — na wniosek administratora, dowódcy operacji lub państwa członkowskiego — może wydać wytyczne w sprawie realizacji wydatków w tym okresie.

5. W przypadku poważnego zagrożenia życia pracowników uczestniczących w operacji wojskowej Unii dowódca tej operacji może, w drodze odstępstwa od art. 19 ust. 5, zrealizować niezbędne wydatki w celu uratowania życia tych pracowników, przekraczające środki zapisane w budżecie. Dowódca operacji jak najszybciej informuje o tym fakcie administratora i Specjalny Komitet. W takim przypadku administrator, działając w porozumieniu z dowódcą operacji, występuje z wnioskiem o dokonanie przesunięć środków niezbędnych do sfinansowania takich nieprzewidzianych wydatków. W przypadku gdy nie można zapewnić wystarczających środków na tego rodzaju wydatki za pomocą przesunięcia, administrator przedstawia wniosek dotyczący budżetu korygującego.

ROZDZIAŁ 9

OSTATECZNE PRZEZNACZENIE WSPÓLNIE FINANSOWANEGO SPRZĘTU I INFRASTRUKTURY

Artykuł 34

1. Mając na względzie likwidację dowodzonej przez siebie operacji, dowódca operacji podejmuje niezbędne działania w celu znalezienia ostatecznego przeznaczenia dla sprzętu i infrastruktury nabytych wspólnie na potrzeby tej operacji. W miarę potrzeb dowódca operacji proponuje Specjalnemu Komitetowi odpowiednią stopę amortyzacji.

2. Administrator zarządza sprzętem i infrastrukturą pozostałymi po zakończeniu aktywnej fazy operacji, mając na względzie, o ile zajdzie taka potrzeba, znalezienie dla nich ostatecznego przeznaczenia. W miarę potrzeb administrator proponuje Specjalnemu Komitetowi odpowiednią stopę amortyzacji.

3. Stopa amortyzacji dla sprzętu, infrastruktury i innych aktywów podlega zatwierdzeniu przez Specjalny Komitet w możliwie najkrótszym terminie.

4. Ostateczne przeznaczenie wspólnie finansowanego sprzętu i infrastruktury podlega zatwierdzeniu przez Specjalny Komitet, z uwzględnieniem potrzeb operacyjnych i kryteriów finansowych. Ostatecznym przeznaczeniem może być:

a) w przypadku infrastruktury — sprzedaż lub przekazanie za pośrednictwem mechanizmu Athena państwu przyjmującemu, państwu członkowskiemu lub stronie trzeciej;

b) w przypadku sprzętu — sprzedaż za pośrednictwem mechanizmu Athena państwu członkowskiemu, państwu przyjmującemu lub stronie trzeciej bądź składowanie i utrzymywanie przez mechanizm Athena, państwo członkowskie lub stronę trzecią.

5. Sprzęt i infrastruktura są sprzedawane państwu wnoszącemu wkład, państwu przyjmującemu lub stronie trzeciej według ich wartości rynkowej lub, jeśli nie można ustalić wartości rynkowej, biorąc pod uwagę odpowiednią stopę amortyzacji.

6. Sprzedaż lub przekazanie państwu przyjmującemu lub stronie trzeciej przebiega zgodnie z przepisami dotyczącymi bezpieczeństwa obowiązującymi w szczególności w ramach Rady, w państwach wnoszących wkład lub, w odpowiednich przypadkach, w NATO.

7. W przypadku podjęcia decyzji o zatrzymaniu przez mechanizm Athena sprzętu nabytego na potrzeby operacji, wnoszące wkład państwa członkowskie mogą wystąpić do pozostałych państw członkowskich uczestniczących w operacji o rekompensatę finansową. Specjalny Komitet, złożony z przedstawicieli wszystkich uczestniczących państw członkowskich, podejmuje stosowne decyzje na podstawie wniosku przedłożonego przez administratora.

ROZDZIAŁ 10

RACHUNKOWOŚĆ I INWENTARYZACJA

Artykuł 35

Zasady

W przypadku gdy realizację wspólnych wydatków powierzono państwu członkowskiemu, instytucji Wspólnoty lub, w odpowiednim przypadku, organizacji międzynarodowej, wówczas to państwo, instytucja lub organizacja stosuje zasady obowiązujące przy księgowaniu ich własnych wydatków i prowadzeniu własnej inwentaryzacji.

Artykuł 36

Rachunkowość wspólnych kosztów operacyjnych

Dowódca operacji prowadzi rachunkowość dotyczącą przesunięć środków otrzymanych od mechanizmu Athena, zaciągniętych zobowiązań i dokonanych płatności, jak również inwentaryzację mienia ruchomego finansowanego z budżetu mechanizmu Athena i wykorzystywanego w ramach operacji, którą dowodzi.

Artykuł 37

Skonsolidowane sprawozdanie finansowe

1. Księgowy prowadzi rachunkowość żądanych wkładów i dokonanych przesunięć. Ponadto księgowy sporządza sprawozdania dotyczące wspólnych kosztów poniesionych w trakcie przygotowywania operacji i w ich następstwie oraz zrealizowanych wydatków operacyjnych, za które bezpośrednio odpowiada administrator.

2. Księgowy sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe obejmujące dochody i wydatki mechanizmu Athena. Poszczególni dowódcy operacji przesyłają księgowemu sprawozdania dotyczące zaciągniętych zobowiązań i dokonanych płatności, jak również prefinansowania zatwierdzonego przez nich w celu pokrycia wspólnych kosztów operacyjnych operacji, którymi dowodzą.

ROZDZIAŁ 11

AUDYT I PREZENTACJA SPRAWOZDAŃ FINANSOWYCH

Artykuł 38

Regularne sprawozdania dla Specjalnego Komitetu

Co trzy miesiące administrator przedstawia Specjalnemu Komitetowi sprawozdanie z realizacji dochodów i wydatków w ciągu poprzednich trzech miesięcy oraz od początku roku budżetowego. W tym celu poszczególni dowódcy operacji przekazują administratorowi we właściwym czasie sprawozdanie dotyczące wydatków odnoszących się do wspólnych kosztów operacyjnych operacji, którymi dowodzą.

Artykuł 39

Badanie sprawozdań finansowych

1. W przypadku gdy realizację wydatków mechanizmu Athena powierzono państwu członkowskiemu, instytucji Wspólnoty lub organizacji międzynarodowej, wówczas to państwo, instytucja lub organizacja stosują przepisy, które mają zastosowanie do badania ich własnych wydatków.

2. Administrator lub osoby przez niego wyznaczone mają jednak prawo przeprowadzić w dowolnym czasie audyt wspólnych kosztów mechanizmu Athena poniesionych w trakcie przygotowywania operacji lub w ich następstwie lub wspólnych kosztów operacyjnych operacji. Ponadto Specjalny Komitet, na wniosek administratora lub państwa członkowskiego, może w dowolnym czasie wyznaczyć audytorów zewnętrznych, określić ich zadania i warunki zatrudnienia.

3. Do celów audytu zewnętrznego ustanawia się sześcioposobowe kolegium audytorów. Co roku Specjalny Komitet mianuje ze skutkiem od dnia 1 stycznia następnego roku dwóch członków kolegium spośród kandydatów zgłoszonych przez państwa członkowskie na jednokrotnie odnawialną trzyletnią kadencję. Specjalny Komitet może przedłużyć mandat danego członka na okres do sześciu miesięcy. Kandydaci muszą być członkami krajowego organu odpowiedzialnego za audyt w państwie członkowskim oraz dawać rękojmię bezpieczeństwa i niezależności. Muszą być dyspozycyjni w celu wykonywania, stosownie do potrzeb, zadań w imieniu mechanizmu Athena. Wykonując te zadania:

- a) członkowie kolegium nadal otrzymują wynagrodzenie od ich macierzystego organu audytorskiego, a od mechanizmu Athena otrzymują jedynie zwrot kosztów ich misji zgodnie z przepisami mającymi zastosowanie do urzędników Wspólnot Europejskich o równorzędnym stopniu zaszerogowania;
- b) nie mają prawa żądać ani otrzymywać instrukcji od innych instytucji poza Specjalnym Komitetem; w ramach swojego mandatu audytorskiego kolegium audytorów i jego członkowie są w pełni niezależni i wyłącznie odpowiedzialni za prowadzenie audytów zewnętrznych;

c) składają sprawozdania z wykonania swoich zadań jedynie Specjalnemu Komitetowi;

d) sprawdzają w trakcie roku budżetowego oraz *ex post*, przez kontrole prowadzone na miejscu oraz kontrole dokumentów uzupełniających, czy wydatki finansowane lub prefinansowane przez mechanizm Athena są realizowane zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami oraz zasadami należytego zarządzania finansami, czyli zgodnie z zasadami oszczędności, wydajności i skuteczności, a także czy kontrole wewnętrzne są odpowiednie.

Co roku kolegium audytorów wybiera przewodniczącego spośród swoich członków lub przedłuża mandat aktualnemu przewodniczącemu. Kolegium określa, zgodnie z najwyższymi standardami międzynarodowymi, zasady mające zastosowanie do audytów prowadzonych przez jego członków. Kolegium audytorów zatwierdza sprawozdania z audytu sporządzone przez jego członków przed przekazaniem ich administratorowi i Specjalnemu Komitetowi.

4. Specjalny Komitet może zadecydować, indywidualnie dla każdego przypadku i ze szczególnych powodów, o skorzystaniu z usług innych organów zewnętrznych.

5. Osoby odpowiedzialne za audyt wydatków mechanizmu Athena przed przystąpieniem do realizacji swoich zadań muszą przejść postępowanie sprawdzające pod względem bezpieczeństwa uprawniające je do dostępu do informacji niejawnych na poziomie co najmniej „Secret UE” przechowywanych przez Radę lub równorzędne postępowanie sprawdzające przeprowadzone przez państwo członkowskie lub, w odpowiednich przypadkach, NATO. Osoby te gwarantują, że będą przestrzegać poufności informacji i chronić dane, z którymi się zapoznają w trakcie wykonywania swojego zadania audytowego, zgodnie z przepisami stosowanymi wobec tych informacji i danych.

6. Administrator i osoby odpowiedzialne za audyt wydatków mechanizmu Athena uzyskują bezzwłocznie i bez wcześniejszego powiadomienia dostęp do dokumentów i zawartości wszelkich nośników danych związanych z tymi wydatkami, jak również do pomieszczeń, w których te dokumenty i nośniki są przechowywane. Mogą oni wykonywać ich kopie. Osoby zaangażowane w realizację wydatków mechanizmu Athena udzielają administratorowi i osobom odpowiedzialnym za audyt tych wydatków niezbędnej pomocy w wykonywaniu ich zadań.

7. Koszty audytów prowadzonych przez audytorów działających w imieniu mechanizmu Athena uważane są za wspólne koszty, które ponosi Athena.

Artykuł 40

Coroczna prezentacja sprawozdań

1. Do 31 marca przypadającego po zakończeniu danego roku budżetowego lub w terminie czterech miesięcy od zakończenia operacji, którą dowodzi — w zależności od tego, który z tych terminów jest wcześniejszy — każdy dowódca operacji przedstawia księgowemu mechanizmowi Athena informacje niezbędne do sporządzenia rocznego sprawozdania finansowego w odniesieniu do kosztów wspólnych, rocznego sprawozdania finansowego w odniesieniu do wydatków prefinansowanych i zwróconych zgodnie z art. 29 oraz rocznego sprawozdania z działalności.

2. Administrator, z pomocą księgowego i dowódców poszczególnych operacji, sporządza i przedstawia Specjalnemu Komitetowi i kolegium audytorów, do 30 kwietnia przypadającego po zakończeniu roku budżetowego, tymczasowe roczne sprawozdanie finansowe i roczne sprawozdanie z działalności.

3. Do 31 lipca przypadającego po zakończeniu roku budżetowego kolegium audytorów przedstawia Specjalnemu Komitetowi roczne sprawozdanie z audytu, a administrator, z pomocą księgowego i dowódców poszczególnych operacji — końcowe roczne sprawozdanie finansowe mechanizmu Athena. Do 30 września przypadającego po zakończeniu danego roku budżetowego Specjalny Komitet analizuje roczne sprawozdanie finansowe w świetle sprawozdania z audytu przedstawionego przez kolegium w celu udzielenia absolutorium administratorowi, księgowemu i dowódcom poszczególnych operacji.

4. Wszelkie sprawozdania i inwentaryzacje są przechowywane, według odpowiednich szczebli kompetencji, przez księgowego i dowódców poszczególnych operacji przez okres pięciu lat od daty udzielenia stosownego absolutorium.

5. Specjalny Komitet podejmuje decyzję o zaksięgowaniu salda wyniku budżetowego za rok budżetowy, za który zostały zatwierdzone sprawozdania, w budżecie na następny rok budżetowy, jako dochody lub wydatki, w zależności od okoliczności, w drodze budżetu korygującego.

6. Ta część salda wyniku budżetowego za rok budżetowy, która wynika z realizacji środków przeznaczonych na pokrycie wspólnych kosztów poniesionych w trakcie przygotowywania operacji lub w ich następstwie, księgowana jest na poczet następnych wkładów od uczestniczących państw członkowskich.

7. Ta część salda wyniku budżetowego, która wynika z realizacji środków przeznaczonych na pokrycie wspólnych kosztów operacyjnych danej operacji, księgowana jest na poczet kolejnych wkładów od państw członkowskich, które wniosły wkład w tę operację.

8. W przypadku gdy nie można dokonać zwrotu poprzez odliczenie odpowiedniej kwoty od wkładów należnych mechanizmowi Athena, saldo wyniku budżetowego jest zwracane danemu państwu członkowskiemu.

9. Do 31 marca każdego roku każde państwo członkowskie uczestniczące w operacji dobrowolnie dostarcza administratorowi, w stosownych przypadkach za pośrednictwem dowódcy operacji, informacje dotyczące kosztów dodatkowych, jakie poniosło w związku z operacją podczas poprzedniego roku budżetowego. W informacji tej należy wyszczególnić główne pozycje wydatków. Administrator dokonuje kompilacji tych informacji w celu przedstawienia Specjalnemu Komitetowi przeglądu dodatkowych kosztów operacji.

Artykuł 41

Prezentacja sprawozdań dotyczących poszczególnych operacji

1. Po zakończeniu operacji Specjalny Komitet może postanowić, na wniosek administratora lub państwa członkowskiego, że administrator, z pomocą księgowego i dowódcy operacji,

przedkłada Specjalnemu Komitetowi sprawozdanie zarządcze i bilans dla tej operacji obejmujące okres co najmniej do dnia jej zakończenia oraz, o ile to możliwe, do dnia jej likwidacji. Termin przedłożenia tych dokumentów przez administratora nie może być krótszy niż cztery miesiące od dnia zakończenia operacji.

2. Jeśli sprawozdanie zarządcze i bilans nie mogą w podanym terminie uwzględnić dochodów i wydatków związanych z likwidacją danej operacji, wówczas te dochody i wydatki wykazuje się w rocznym sprawozdaniu zarządczym i bilansie dla mechanizmu Athena; Specjalny Komitet poddaje je badaniu w ramach corocznej prezentacji sprawozdań.

3. Specjalny Komitet zatwierdza przedłożone mu sprawozdanie zarządcze i bilans dotyczące danej operacji. Udziela absolutorium administratorowi, księgowemu i dowódcy danej operacji.

4. W przypadku gdy nie można dokonać zwrotu poprzez odliczenie odpowiedniej kwoty od wkładów należnych mechanizmowi Athena, saldo wyniku budżetowego jest wypłacane danym państwom członkowskim.

ROZDZIAŁ 12

ODPOWIEDZIALNOŚĆ PRAWNA

Artykuł 42

1. Zasady, na jakich dowódca operacji, administrator i inni pracownicy przekazani do dyspozycji w szczególności przez instytucje Wspólnoty lub państwa członkowskie ponoszą odpowiedzialność dyscyplinarną i karną w przypadku nieprawidłowości lub zaniedbania w realizacji budżetu, reguluje regulamin pracowniczy lub ustalenia mające do niego zastosowanie. Ponadto mechanizm Athena może, z własnej inicjatywy lub na wniosek państwa wnoszącego wkład, wytoczyć powództwo cywilne przeciwko wyżej wspomnianym pracownikom.

2. W żadnym przypadku Wspólnoty Europejskie ani Sekretarz Generalny Rady nie mogą zostać pociągnięci do odpowiedzialności przez wnoszące wkład państwo w związku z pełnieniem obowiązków przez administratora, księgowego lub przydzielonych im pracowników.

3. Odpowiedzialność umowną, która może wynikać z umów zawartych w kontekście wykonania budżetu, ponoszą wnoszące wkład państwa za pośrednictwem mechanizmu Athena. Kwestie odpowiedzialności umownej reguluje prawo właściwe dla danej umowy.

4. W przypadku odpowiedzialności pozaumownej wszelkie szkody spowodowane przez kwaterę główną operacji, kwaterę główną sił zbrojnych i kwatery rodzajów sił zbrojnych w ramach struktury zarządzania kryzysowego, których skład zatwierdza dowódca operacji, lub przez ich pracowników w trakcie pełnienia ich obowiązków, pokrywają wnoszące wkład państwa za pośrednictwem mechanizmu Athena, zgodnie z ogólnymi zasadami wspólnymi dla przepisów prawnych państw członkowskich i regulaminem pracowniczym sił zbrojnych stosowanym w teatrze działań.

5. Wspólnoty Europejskie ani państwa członkowskie nie mogą w żadnym przypadku zostać pociągnięte do odpowiedzialności przez państwo wnoszące wkład w związku z umowami zawartymi w ramach wykonywania budżetu lub w związku ze szkodami spowodowanymi przez jednostki i oddziały struktury zarządzania kryzysowego, których skład zatwierdza dowódca operacji, lub przez pracowników tych jednostek i oddziałów w trakcie pełnienia ich obowiązków.

Artykuł 43

Przegląd

Niniejsza decyzja, w tym załączniki do niej, poddawana jest przeglądowi po każdej operacji, a przynajmniej co 18 miesięcy. Pierwszy przegląd odbędzie się nie później niż przed końcem 2004 roku. Organy zarządzające mechanizmu Athena biorą udział w tych przeglądach.

Artykuł 44

Przepisy końcowe

Niniejszym uchyla się decyzję 2004/197/WPZiB.

Odniesienia do uchylonej decyzji rozumiane są jako odniesienia do niniejszej decyzji i powinny być odczytywane zgodnie z tabelą korelacji zawartą w załączniku VI.

Artykuł 45

Skuteczność

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej przyjęcia.

Artykuł 46

Opublikowanie

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 14 maja 2007 r.

W imieniu Rady

F.W. STEINMEIER

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Wspólne koszty ponoszone przez mechanizm Athena niezależnie od tego, kiedy zostały poniesione

W przypadkach gdy następujące wspólne koszty nie mogą być bezpośrednio powiązane z konkretną operacją, Specjalny Komitet może zdecydować o przydzieleniu środków w odpowiedniej wysokości do ogólnej części budżetu rocznego. Środki te należy, w miarę możliwości, księgować w artykułach dotyczących operacji, z którą są najbardziej związane.

1. Wydatki poniesione w trakcie misji przez dowódcę operacji i jego pracowników związane z przedłożeniem sprawozdań finansowych z operacji Specjalnemu Komitetowi.
2. Odszkodowania za straty i koszty wynikające z roszczeń i powództw, jakie mają być zapłacone za pośrednictwem mechanizmu Athena.
3. Koszty wynikające z decyzji o składowaniu materiałów nabytych wspólnie na potrzeby operacji (jeśli koszty te są przypisane do ogólnej części budżetu rocznego, należy wskazać ich związek z konkretną operacją).

Ogólna część budżetu rocznego obejmuje ponadto, w razie potrzeby, środki na pokrycie następujących wspólnych kosztów operacji, w których finansowanie wnoszą wkład uczestniczące państwa członkowskie:

1. Opłaty bankowe.
2. Koszty audytu.
3. Wspólne koszty związane z fazą przygotowawczą operacji określone w załączniku II.

ZAŁĄCZNIK II

Wspólne koszty operacyjne związane z fazą przygotowawczą operacji ponoszone przez mechanizm Athena

Dodatkowe koszty transportu i zakwaterowania niezbędne do przeprowadzenia misji rozpoznawczych i przygotowania (w szczególności misji wyjaśniających i zwiadowczych) sił zbrojnych do konkretnej operacji wojskowej Unii.

Służby medyczne: koszty ewakuacji medycznej w nagłych przypadkach (Medevac) osób biorących udział w misjach rozpoznawczych i przygotowaniach sił zbrojnych do konkretnej operacji wojskowej Unii, w przypadku gdy w teatrze działań nie można zapewnić opieki medycznej.

ZAŁĄCZNIK III

III-A

Wspólne koszty operacyjne związane z aktywną fazą operacji zawsze ponoszone przez mechanizm Athena

W przypadku każdej operacji wojskowej Unii mechanizm Athena ponosi, jako wspólne koszty operacyjne, niżej określone koszty dodatkowe wymagane do przeprowadzenia operacji:

1. Koszty dodatkowe (przenośnej lub stałej) kwatery głównej związane z prowadzonymi przez UE operacjami lub ćwiczeniami
 - a) kwatera główna (HQ): kwatera główna operacji, kwatera główna siłbrojnych i kwatera główna rodzaju sił zbrojnych;
 - b) kwatera główna operacji (OHQ): stała kwatera dowódcy operacji, poza obszarem działań, odpowiedzialna za utworzenie, mobilizację, utrzymanie i odtworzenie sił zbrojnych UE.

Definicja wspólnych kosztów stosowana wobec OHQ ma zastosowanie również wobec Sekretariatu Generalnego Rady i mechanizmu Athena w zakresie, w jakim organy te działają bezpośrednio na rzecz tej operacji;
 - c) kwatera główna sił zbrojnych (FHQ): kwatera główna sił zbrojnych UE rozmieszczonych w obszarze działań;
 - d) kwatera główna rodzaju sił zbrojnych (CCHQ): kwatera główna dowódcy rodzaju sił zbrojnych UE rozmieszczonych na potrzeby operacji (tj. dowódcy sił powietrznych, lądowych, morskich i innych wyspecjalizowanych dowódców, których wyznaczenie może zostać uznane za konieczne w zależności od charakteru operacji);
 - e) koszty transportu: transport do teatru i z teatru działań w celu rozmieszczenia, utrzymania i odtworzenia FHQ i CCHQ; niezbędne do przeprowadzenia operacji koszty transportu poniesione przez OHQ;
 - f) administracja: dodatkowy sprzęt biurowy i umeblowanie, przewidziane umowami usługi i urządzenia użyteczności publicznej, koszty utrzymania budynków;
 - g) zatrudniony personel lokalny: personel cywilny, konsultanci międzynarodowi i zatrudniony personel lokalny (krajowy i zagraniczny) potrzebny do przeprowadzenia operacji w zakresie wykraczającym poza zwykłe wymogi operacyjne (łącznie z ewentualnym wynagrodzeniem za nadgodziny);
 - h) łączność: wydatki inwestycyjne na zakup i eksploatację dodatkowych środków łączności i sprzętu informatycznego oraz koszty świadczonych usług (wynajem i konserwacja modemów, linii telefonicznych, telefonów satelitarnych, faksu szyfrującego wiadomości, bezpiecznych linii, dostawców usług internetowych, linii danych, sieci lokalnych);
 - i) koszty transportu/podróży (z wyjątkiem kosztów diet) w ramach obszaru działań kwatery głównej: wydatki związane z transportem kołowym i innym oraz koszty frachtu, w tym podróże krajowego personelu wspomagającego i podróże gości; dodatkowe koszty paliwa przewyższające koszty zwykłych operacji; wynajem dodatkowych pojazdów; koszty podróży służbowych między miejscem prowadzenia operacji a Brukselą lub miejscem spotkań organizowanych przez UE; koszty ubezpieczeń odpowiedzialności cywilnej wymaganych przez niektóre kraje od organizacji międzynarodowych prowadzących operacje na ich terytorium;
 - j) koszary i kwaterunek/infrastruktura: wydatki na nabycie, wynajem lub odnowienie, w miarę konieczności, obiektów kwatery głównej w teatrze działań (wynajem budynków, schronów, namiotów);
 - k) informowanie opinii publicznej: koszty kampanii informacyjnych i informowania mediów w OHQ i FHQ, zgodnie ze strategią informacyjną opracowaną przez kwaterę główną operacji;
 - l) reprezentacja i przyjmowanie gości: koszty reprezentacyjne; koszty ponoszone na poziomie kwatery głównej, niezbędne do przeprowadzenia operacji.

2. Koszty dodatkowe poniesione na udzielenie wsparcia siłom zbrojnym jako całości:

Określone poniżej koszty są kosztami ponoszonymi w wyniku rozmieszczenia sił zbrojnych na swoich pozycjach:

- a) prace związane z wydatki, których poniesienie jest konieczne dla wypełnienia przez siły zbrojne ich misji (wspólnie użytkowane lotniska, linie kolejowe, porty, drogi, w tym punkty wysadzenia sił zbrojnych i rejonu ześrodkowania wojsk; dostawy energii elektrycznej i wody, statyczna infrastruktura; ochrona sił zbrojnych, obiekty magazynowe, parkingi; wsparcie inżynieryjne);
- b) oznakowanie identyfikacyjne: szczególne znaki identyfikacyjne, dowody tożsamości „Unii Europejskiej”, plakietki, medale, flagi w kolorach Unii Europejskiej oraz inne oznakowanie identyfikacyjne sił zbrojnych lub kwatery głównej (z wyjątkiem odzieży, hełmów i mundurów);
- c) służby medyczne: ewakuacja medyczna w nagłych przypadkach (Medevac).
3. Koszty dodatkowe poniesione w związku z odwołaniem się Unii Europejskiej do wspólnych środków i zdolności NATO udostępnionych operacji prowadzonej pod kierunkiem UE.
- Obciążające Unię Europejską koszty zastosowania, w jednej z jej operacji wojskowych, uzgodnień między UE a NATO, dotyczących przekazania, monitorowania i zwrotu lub wycofania wspólnych środków i zdolności NATO udostępnionych operacji prowadzonej pod kierunkiem UE. Zwroty kosztów dokonywane przez NATO na rzecz UE.
4. Koszty dodatkowe poniesione przez UE na towary, usługi lub prace wymienione w wykazie kosztów wspólnych i udostępnione w operacji prowadzonej pod kierunkiem UE przez jedno z państw członkowskich, instytucję UE, państwo trzecie lub organizację międzynarodową zgodnie z porozumieniem, o którym mowa w art. 11 i 12. Zwroty kosztów dokonywane przez państwo, instytucję UE lub organizację międzynarodową na podstawie takiego porozumienia.

III-B

Wspólne koszty operacyjne związane z aktywną fazą konkretnej operacji ponoszone przez Athenę na mocy decyzji Rady

Koszty transportu:	transport do teatru i z teatru działań w celu rozmieszczenia, utrzymania i odtworzenia sił zbrojnych niezbędnych do przeprowadzenia operacji.
Koszary i kwaterek/infrastruktura:	wydatki na nabycie, wynajem lub odnowienie pomieszczeń w teatrze działań (wynajem budynków, schronów, namiotów) potrzebnych rozmieszczonym siłom do przeprowadzenia operacji.
Wielonarodowa kwatera główna grupy zadaniowej:	wielonarodowa kwatera główna grup zadaniowych UE rozmieszczonych w obszarze działań operacji.
Pozyskiwanie informacji:	pozyskiwanie informacji (zobrazowania satelitarne; wywiad, rozpoznanie i obserwacja (ISR) na poziomie teatru działań, w tym obserwacja przestrzeni powietrze-ziemia (AGSR); wywiad osobowy (HUMINT)).

III-C

Wspólne koszty operacyjne ponoszone przez Athenę na wniosek dowódcy operacji i po zatwierdzeniu przez Specjalny Komitet

- a) niezbędny sprzęt dodatkowy: wynajem lub zakup w trakcie operacji nieprzewidzianego sprzętu specjalistycznego niezbędnego do realizacji operacji, o ile zakupiony sprzęt nie zostanie zwrócony do kraju macierzystego po zakończeniu misji;
- b) służby medyczne: obiekty pełniące rolę 1, 2 i 3 w teatrze działań;
- c) zdobywanie informacji: zdobywanie informacji (obrazy satelitarne; wywiad, rozpoznanie i obserwacja (ISR) na poziomie teatru działań, w tym obserwacja przestrzeni powietrze-ziemia (AGSR); wywiad ludzki);
- d) inne krytyczne zdolności na poziomie teatru działań: zdolności na poziomie teatru działań (rozminowywanie w obrębie teatru działań, o ile jest to konieczne do przeprowadzenia operacji; ochrona chemiczna, biologiczna, radiologiczna i jądrowa (CBRN); obiekty przechowywania paliwa i zasilania w paliwo; przechowywanie i niszczenie broni oraz amunicji zebranej w obszarze operacji) zgodnie ze wspólnym działaniem.

ZAŁĄCZNIK IV

Wspólne koszty operacyjne związane z likwidacją operacji, ponoszone przez Athenę

Koszty poniesione w celu znalezienia ostatecznego przeznaczenia dla sprzętu i infrastruktury wspólnie finansowanych w celu przeprowadzenia operacji.

Dodatkowe koszty sporządzenia sprawozdań finansowych dotyczących operacji. Kwalifikowalne wspólne koszty są określone zgodnie z załącznikiem III, mając na uwadze fakt, że pracownicy niezbędni do sporządzenia sprawozdań przypisani są do kwatery głównej tej operacji, nawet jeśli zaprzestała ona swojej działalności.

ZAŁĄCZNIK V

Uchylona decyzja wraz z jej zmianami

Decyzja Rady 2004/197/WPZiB	(Dz.U. L 63 z 28.2.2004, str. 68).
Decyzja Rady 2004/925/WPZiB	(Dz.U. L 395 z 31.12.2004, str. 68).
Decyzja Rady 2005/68/WPZiB	(Dz.U. L 27 z 29.1.2005, str. 59).
Decyzja Rady 2007/91/WPZiB	(Dz.U. L 41 z 13.2.2007, str. 11).

ZAŁĄCZNIK VI

Tabela korelacji

Decyzja 2004/197/WPZiB	Niniejsza decyzja
Artykuły 1—10	Artykuły 1—10
Artykuł 10a	Artykuł 11
Artykuł 10b	Artykuł 12
Artykuł 11	Artykuł 13
Artykuł 12	Artykuł 14
Artykuł 13	Artykuł 15
Artykuł 14 ustępy 1—3	Artykuł 16 ustępy 1—3
Artykuł 14 ustęp 3a	Artykuł 16 ustęp 4
Artykuł 14 ustęp 4	Artykuł 16 ustęp 5
Artykuł 14 ustęp 5	Artykuł 16 ustęp 6
Artykuł 14 ustęp 6	Artykuł 16 ustęp 7
Artykuł 14 ustęp 7	Artykuł 16 ustęp 8
Artykuł 15	Artykuł 17
Artykuł 16	Artykuł 18
Artykuł 17	Artykuł 19
Artykuł 18	Artykuł 20
Artykuł 19	Artykuł 21
Artykuł 20	Artykuł 22
Artykuł 21	Artykuł 23
Artykuł 22	Artykuł 24
Artykuł 23	Artykuł 25
Artykuł 24 ustęp 2	Artykuł 26 ustęp 1
Artykuł 24 ustęp 3	Artykuł 26 ustęp 2
Artykuł 24 ustęp 4	Artykuł 26 ustęp 3
Artykuł 24 ustęp 5	Artykuł 26 ustęp 4
Artykuł 24 ustęp 6	Artykuł 26 ustęp 5
Artykuł 24 ustęp 7	Artykuł 26 ustęp 6
Artykuł 24 ustęp 8	Artykuł 26 ustęp 7
Artykuł 25 ustępy 1—6	Artykuł 27 ustępy 1—6
Artykuł 25 ustęp 9	Artykuł 27 ustęp 7
Artykuł 25 ustęp 7	Artykuł 27 ustęp 8
Artykuł 25 ustęp 8	Artykuł 27 ustęp 9
Artykuł 26	Artykuł 28
Artykuł 27	Artykuł 29
Artykuł 28	Artykuł 30
Artykuł 29	Artykuł 31
Artykuł 30	Artykuł 32
Artykuł 31	Artykuł 33
Artykuł 32	Artykuł 34

Decyzja 2004/197/WPZiB	Niniejsza decyzja
Artykuł 33	Artykuł 35
Artykuł 34	Artykuł 36
Artykuł 35	Artykuł 37
Artykuł 36	Artykuł 38
Artykuł 37 ustępy 1 i 2	Artykuł 39 ustępy 1 i 2
Artykuł 37 ustęp 4	Artykuł 39 ustęp 3
Artykuł 37 ustęp 5	Artykuł 39 ustęp 4
Artykuł 37 ustęp 6	Artykuł 39 ustęp 5
Artykuł 37 ustęp 7	Artykuł 39 ustęp 6
Artykuł 37 ustęp 8	Artykuł 39 ustęp 7
Artykuł 38 ustępy 1 i 2	Artykuł 40 ustępy 1 i 2
Artykuł 38 ustęp 2a	Artykuł 40 ustęp 3
Artykuł 38 ustęp 3	Artykuł 40 ustęp 4
Artykuł 38 ustęp 4	Artykuł 40 ustęp 5
Artykuł 38 ustęp 5	Artykuł 40 ustęp 6
Artykuł 38 ustęp 6	Artykuł 40 ustęp 7
Artykuł 38 ustęp 7	Artykuł 40 ustęp 8
Artykuł 38 ustęp 8	Artykuł 40 ustęp 9
Artykuł 39	Artykuł 41
Artykuł 40	Artykuł 42
Artykuł 42	Artykuł 43
—	Artykuł 44
Artykuł 43 zdanie pierwsze	Artykuł 45
Artykuł 43 zdanie drugie	Artykuł 46
Załącznik I akapit pierwszy punkt 2	Załącznik I akapit pierwszy punkt 1
Załącznik I akapit pierwszy punkt 3	Załącznik I akapit pierwszy punkt 2
Załącznik I akapit pierwszy punkt 5	Załącznik I akapit pierwszy punkt 3
Załącznik I akapit drugi	Załącznik I akapit drugi
Załączniki II—IV	Załączniki II—IV
—	Załącznik V
—	Załącznik VI